

NGA ZOTIMI NË VEPRIM



**ÇFARË MUND TË BËJNË KOMUNITETET FETARE
PËR TA ELMINIUAR DHUNËN NDAJ FËMIJËVE.**

Religions for Peace 


Nisma për zhvillimin
E PREDIKUESVE- THIRRËSVE

unicef 

Nga zotimi në veprim

Çfarë mund të bëjnë komunitetet fetare për ta eliminuar dhunën ndaj fëmijëve.

Për më shumë informacione, ju lutemi kontaktoni:

United Nations Children's Fund: Stephen Hanmer,
Civil Society and Parliamentary Engagement Specialist,
at shanmer@unicef.org or (+1-212) 326-7488

Religions for Peace: Deepika Singh,
Director of Program Coordination,
at dsingh@religionsforpeace.org or (+1-212) 687-2163

© United Nations Children's Fund (UNICEF) and Religions for Peace

February 2010

ISBN: 978-92-806-4509-5 (UNICEF)

United Nations Children's Fund

3 United Nations Plaza

New York, NY 10017

United States of America

Website: www.unicef.org

Religions for Peace

777 United Nations Plaza

New York, NY 10017

United States of America

Website: www.religionsforpeace.org

Design: Suazion, Inc. (NY, suazion.com)

Production: GHP Media, Inc. (CT, ghpmedia.com)

Parathënie

Fetë për Paqe dhe UNICEF kanë bashkëpunuar prej një kohe të gjatë për fëmijët. Duke punuar së bashku, ne jemi të përkushtuar që të sigurojmë që të gjitha shoqëritë të mbështesin të drejtat dhe të avancojnë mirëqenien e fëmijëve. Veçanërisht, ne e pranojmë se bashkësitë fetare mund të jenë unike dhe agjent të pazëvendësueshëm në mbrojtjen dhe edukimin e fëmijëve. Përveç kujdesit për fëmijët e sotëm, bashkësitë fetare kanë aftësinë për të formuar prioritetet e brezave të ardhshëm për të mbështetur të drejtat e fëmijëve.

Shume shpesh, fëmijët janë të pa mbrojtur. Dhuna prek miliona fëmijë çdo ditë. Shpesh, madje edhe në vendet që duhet të ofrojnë për ta siguri dhe mbrojtje (siç janë shtëpitë dhe shkollat) fëmijët përjetojnë frikë dhe abuzime.

Kjo është thellësisht një gjë e gabuar. Fetë për Paqe dhe UNICEF janë të angazhuara për një aleancë më të fortë për të luftuar këtë dhunë.

Pas Studimit të Kombeve të Bashkuara mbi Dhunën kundër Fëmijëve, Fetë për Paqe dhe UNICEF-i filluan një reflektim dhe dialog ndërfaqor që çoi në angazhimin shumë-fetar për të përballuar dhunën kundër fëmijëve (Deklarata e Kiotos) 2006. Deklarata e Kiotos është një testament i njohjes së përbashkët të dinjitetit të brendshëm dhe vlerës së fëmijëve.

Gjithashtu, ajo u bën thirrje të gjitha bashkësive fetare që të bashkohen me një aleancë për të mbrojtur dhe promovuar mirëqenien e fëmijëve.

Është koha të përdorim energjitë tona kolektive për të çuar përpara vizionin tonë të përbashkët për një të ardhme të lirë prej dhunës kundër fëmijëve. Është koha për të transformuar vlerat tona të përbashkëta në veprim. Fetë për Paqe dhe UNICEF-i janë të kënaqur që të paraqesin këtë udhëzues për të ndihmuar komunitetet fetare të shfrytëzojnë forcat e tyre shpirtërore, morale dhe shoqërore për të parandaluar, reaguar dhe eliminuar dhunën kundër fëmijëve.

Për hir të fëmijëve, shpresojmë që këto faqe do të frymëzojnë dhe nxisin një bashkëpunim më të madh mes bashkësive fetare dhe të gjithë burrave dhe grave me vullnet të mirë për të mbrojtur dhe promovuar mirëqenien e fëmijëve.

Dr. William F.Vendley

Sekretar i përgjithshëm i Fetë për Paqe

Ann M.Veneman

Drejtoreshë ekzekutive e Fondit të
Kombeve të Bashkuara për fëmijët -
UNICEF

AKRONIMET (Shkurtesat)

- CRC – Konventa për të drejtat e fëmijëve
- CCNV- Rrjeti i kishave për mosdhunë
- CRIN- Rrjeti për informim mbi të drejtat e fëmijeve
- CSO- Organizata e shoqërisë civile
- FGM/C- Prerja dhe gjymtimi i gjenitaleve femërore
- GNRC- Rrjeti botërorë i feve për fëmijët
- MILF-Fronti Islamik për çlirim - Moro Islamic Liberation Front
- NDF- Fronti Nacional Demokratik
- NGO- Organizate joqeveritare
- OHCHR- Zyrja e komisionerit të lartë për të drejtat e njeriut
- PHILINC- Rrjeti ndërfetar filipinez për fëmijët
- SACC- Këshilli i kishave të Afrikës Jugore
- UN- Kombet e Bashkuara
- UNESCO- Organizata edukative, shkencore dhe kulturore e Kombeve të Bashkuara
- UNICEF- Fondi i Kombeve të Bashkuara për fëmijët
- WCRP- Konferenca botërore e Fetë për Paqe (e njohur si Religjionet për Paqe, ang. Religions for Peace)
- WHO- Organizata botërore e shëndetit

PËRKUFIZIMET

Fëmija, siç përcaktohet në nenin 1 të Konventës për të Drejtat e Fëmijës,

i referohet "çdo qenie njerëzore nën moshën tetëmbëdhjetëvjeçare, përveç nëse sipas ligjit të zbatueshëm për fëmijën, pjekuria arrihet më herët".

Dhuna, siç përcaktohet në nenin 19 të Konventës për të Drejtat e Fëmijës, i referohet "të gjitha formave të dhunës fizike ose mendore, lëndimit ose abuzimit, neglizhencës ose trajtimit neglizhent, keqtrajtimit ose shfrytëzimit, përfshirë abuzimin seksual".

Komunitetet fetare i referohen akterëve dhe strukturave fetare të burrave dhe grave, brenda traditave dhe organizatave fetare në të gjitha nivelet - nga ato lokale në ato globale. Këtu përfshihen komunitetet lokale, udhëheqësit, dijetarët, praktikuesit, grupet e të rinjve, rrjetet e grave besimtare, organizatat e bazuara në besim dhe organizatat konfesionale, sekteve, ekumenikëve, umbrellave të organizatave ndërfetare dhe rrjeteve.

Mbrojtja e fëmijëve, siç përdoret nga UNICEF, i referohet mbrojtjes së fëmijëve nga dhuna, shfrytëzimi dhe abuzimi.

MIRËNJOHJE

KY UDHËZUES U ZHVILLUA NGA UNICEF DHE FETË PËR PAQE.

Shkrimtarët kryesorë ishin konsulentët Chris Dodd dhe Malia Robinson nën mbikëqyrjen e Stephen Hanmer (Specialist për shoqëri civile dhe angazhimin parlamentar në UNICEF) dhe Deepika Singh (Drejtoreshë e Programit për Koordinim në Fetë për Paqe).

Seksioni për Mbrojtjen e Fëmijëve në kuadër të selisë së UNICEF-it kanë kontribuar dhe kanë dhënë shumë mbështetje (në veçanti Clara Sommarin, Francesca Moneti dhe Abubacar Sultan). Liza Barrie, shefe në Partneritetet e Shoqërisë Civile të UNICEF gjithashtu ofroi udhëzime. Në Fetë për Paqe, Stein Villumstad dhe Kyoichi Sugino gjithashtu dhanë udhëzime si dhe Paul H. Sherbow kontribuoi me hulumtime shtesë.

U sigurua kontributi fillestar nga Farida Ali, Vinu Aram, Ayatollah Mousavi Bojnourdi, James Cairns, Imam Assane Cisse, Gerard Grenado, Paddy Meskin, Alfredo Mora, Ven So Thereath, dhe Agneta Ucko. Kontribute shtesë janë dhënë nga Filialet për Paqe dhe zyrat e UNICEF-it, si dhe shoqëria civile e jashtme, ndërfetare dhe aktorë të ndryshëm që veprimtarinë e tyre e kanë të bazuar në besim. Mbështetja editoriale është siguruar nga Karen Dukess dhe Jeffrey Stern. Risho Kosei-Kai, përmes Komitetit të Japonisë për UNICEF, siguroi fonde për përfundimin dhe shtypjen e udhëzuesit.

PËRMBAJTJA

MIRËNJOHJE	2
HYRJE.....	5
FËMIJËT DHE DHUNA.....	6
ROLI I KOMUNITETEVE FETARE.....	7
PASQYRË E DHUNËS NDAJ FËMIJËVE.....	12
DHUNA NDAJ FËMIJËVE NE SHTEPI DHE FAMILJE.....	15
DHUNA NDAJ FEMIJEVE NE SHKOLLA DHE HAPSIRA EDUKATIVE.....	15
DHUNA NDAJ FËMIJËVE NË KOMUNITET.....	17
DHUNA NDAJ FËMIJËVE NË PUNË.....	18
PASQYRE MBI TE DREJTAT E FEMIJEVE.....	20
KATËR PARIME "OMBRELLË" (KUJDESTARE) TË KONVENTËS PËR TË DREJTAT E FËMIJËS.....	21
NENET SPECIFIKE PËR DHUNËN KUNDËR FËMIJËVE.....	22
KOMISIONI PËR TË DREJTAT E FËMIJËS.....	23
FËMIJËT, RELIGJIONI DHE SPIRITUALITETI.....	24
ROLI I KOMUNITETEVE FETARE NË ADRESIMIN E DHUNËS KUNDËR FËMIJËVE.....	26
AVOKIMI I PËRGJITHSHËM DHE VEPRIMI.....	27
LIDERËT FETARE.....	29
Nuk ka asnjë të mirë më të madhe se një fëmijë.....	31
BASHKËPUNIMI ME PARTNERËT E INTERESUAR.....	40
PËRFUNDIM.....	10
REFERENCAT BAZË.....	11
ANEKS. STUDIMI I SEKRETARIT TË PËRGJITHSHËM TË KOMBEVE TË BASHKUARA PËR DHUNEN KUNDËR FËMIJËVE.....	16

1

HYRJE

Fetë për Paqe dhe UNICEF, me kontributin e udhëheqësve fetarë dhe specialistëve për mbrojtjen e fëmijëve, e kanë zhvilluar këtë udhëzues si një mjet për të mbështetur punën e komuniteteve fetare për të promovuar të drejtat e fëmijëve, për të parandaluar dhe për t'iu përgjigjur shkeljeve të të drejtave, në veçanti dhunës kundër fëmijëve.

Udhëzuesi synon të:

- Jap një pasqyrë të përgjithshme të natyrës dhe fushëveprimit të dhunës kundër fëmijëve që mund të përdoret për qëllime informative dhe arsimore;
- Përcaktoj rolet pozitive që komunitetet fetare mund dhe luajnë në advokimin dhe kontributin për mbrojtjen e fëmijëve nga dhuna;
- Të theksojë përfitimet apo të mirat e koordinimit dhe bashkëpunimit ndërfaqetar dhe në promovimin e të drejtave të fëmijëve; dhe
- Të nxis diskutime, planifikim dhe veprim rreth çështjeve të mbrojtjes së fëmijëve brenda bashkësive fetare dhe në mjedise më të mëdha shoqërore.

Udhëzuesi është i ndarë në tetë seksione. Pas hyrjes, seksioni i dytë ofron sfond aktual për këtë temë. Seksionet tre dhe katër japin një përmbledhje të shkurtër të dhunës kundër fëmijëve dhe japin informatat për të drejtat e fëmijëve. Pjesa e pestë diskuton për fëmijët, religjionin dhe spiritualitetin. Pjesa e gjashtë trajton rolin e komuniteteve fetare në adresimin e dhunës kundër fëmijëve dhe seksioni shtatë - rëndësia e angazhimit me akterët kryesorë (hisedarët, palët e interesuara). Seksioni tetë jep konkluzionin e udhëzuesit.

2

PRAPAVIJË

Ne gjejmë konsensus të fortë nëpër traditat tona fetare rreth dinjitetit të natyrshëm të çdo personi, duke përfshirë edhe fëmijët. Kjo kërkon që ne të hedhim poshtë të gjitha format e dhunës kundër fëmijëve dhe të mbrojmë e të promovojmë shenjtërinë e jetës në çdo fazë të zhvillimit të fëmijës.

Deklarata e Kiotos, Fetë për Paqe, Asambleja e Tetë Botërore, Kyoto, Japoni 2006

FËMIJËT DHE DHUNA

Dhuna prek fëmijët në çdo vend të botës. Vajzat dhe djemtë e të gjitha moshave dhe të të gjitha prejardhjeve sociale, fetare dhe kulturave mund të përjetojnë dhunë. Kjo ndodh në shkolla, institucione (të tilla si jetimore, institucionet e tjera të kujdesit rezidencial dhe burgjet), në rrugë dhe në vendin e punës. Fëmijët gjithashtu përjetojnë dhunë në shtëpi, brenda familjes së tyre, nga udhëheqësit e komunitetit dhe nga fëmijët e tjerë.

Shumë fëmijë, veçanërisht vajzat, janë të ekspozuara ndaj dhunës me bazë gjinore dhe praktikave të dëmshme, përfshirë synetimin e femrave, zgjedhjen e seksit para lindjes, infanticidën femërore, martesën e fëmijëve dhe dhunën lidhur me nderin.

Megjithëse disa raste të dhunës ndaj fëmijëve çojnë në vdekje, shpesh nuk lëne shenja të dukshme. Kjo është një nga problemet më serioze që kanë të bëjnë me fëmijët sot.

Dhuna ndikon në mirëqenien fizike, emocionale, shpirtërore dhe psikologjike të fëmijëve, duke shkaktuar dëme të përjetshme për shëndetin dhe zhvillimin e tyre. Në varësi të natyrës dhe ashpërsisë së saj, ekspozimi ndaj dhunës mund të dëmtojë sistemin nervor, të pengojë zhvillimin e trurit dhe të çojë në probleme të tilla si depresioni, abuzimi i substancave dhe ulja e vetëbesimit.

Në shumë shtete, dhuna kundër fëmijëve mbetet e ligjshme dhe e pakontestueshme. Disa praktika të dëmshme janë kryer pa pasur qëllimin e dhunës, por megjithatë janë të dhunshme si natyrë. Praktika të tilla janë thellësisht të përfshira në normat shoqërore të shoqërisë dhe shpesh justifikohen në bazë të fesë, kulturës apo traditës. Natyra shumëdimensionale e problemit të dhunës ndaj fëmijëve kërkon një qasje shumë të gjerë. Ajo kërkon një ndryshim rrënjësor të qëndrimeve dhe sjelljeve ndaj fëmijëve si persona me të drejtat e tyre.

ROLI I KOMUNITETEVE FETARE

Komunitetet fetare janë të pozicionuara në mënyrë unike për të parandaluar dhe për t'iu përgjigjur dhunës ndaj fëmijëve. Ekziston një konsensus i fortë për traditat fetare në lidhje me dinjitetin e çdo fëmije dhe nevojën për të mbrojtur fëmijët nga forma të ndryshme të dhunës.

Të drejtat e natyrshme të fëmijës janë të pranishme në mësimet dhe traditat e feve kryesore të botës.

Me autoritetin e tyre të jashtëzakonshëm moral, udhëheqësit fetarë janë në gjendje të ndikojnë në të menduarit, nxitjen e dialogut dhe vendosjen e prioritetëve për pjesëtarët e komuniteteve të tyre. Ata shpesh janë në pozita për të avokuar për ndryshime sociale dhe ligjore. Duke qenë të parët që u përgjigjen problemeve, ata kanë besimin e individëve, familjeve dhe komuniteteve.

Me pothuajse 5 miliardë njerëz që u përkasin komuniteteve fetare, potenciali i tyre për veprim është i rendesishëm. Nga fshati më i vogël në qytetin më të madh, nëpërmjet rretheve dhe provincave në nivel kombëtar dhe ndërkombëtar, komunitetet fetare ofrojnë rrjete të mëdha për kujdesin dhe mbrojtjen e fëmijëve dhe ruajtjen e të drejtave të tyre.

Shkalla dhe shtrirja e dhunës ndaj fëmijëve mundëson një thirrje bindëse dhe urgjente për komunitetet fetare për të ndërmarrë veprime dhe për t'u përfshirë aktivisht në avokim dhe politikëbërje për të eliminuar të gjitha format e dhunës kundër fëmijëve. Gjithnjë e më shumë, udhëheqësit fetarë po flasin si avokatë për fëmijët dhe duke u mbështetur në mësimet e besimeve të tyre përkatëse për të promovuar respektin për fëmijët dhe të drejtat e tyre. Komunitetet fetare gjithashtu po reflektojnë dhe po përballen me besimet, traditat dhe veprimet e tyre.

Shumë prej tyre po sfidojnë ata që përdorin fenë e tyre për të justifikuar, miratuar ose injoruar dhunën kundër fëmijëve. Ndërsa situatat e shpërdorimit dhe neglizhimit të fëmijëve brenda dhe nga bashkësitë fetare kanë dalë në qendër të vëmendjes gjatë viteve të fundit, janë krijuar mundësi për një dialog të kujdesshëm mbi marrëdhëniet midis parimeve të besimit, traditave fetare dhe standardeve ndërkombëtare të të drejtave të njeriut. Përpjekjet drejt advokacisë dhe reformës kanë demonstruar një angazhim të konsiderueshëm për të mbrojtur të drejtat e fëmijëve dhe për të rritur rolin e komuniteteve fetare në përpjekje më të gjera të mbrojtjes.

Në Asamblenë Botërore të Feve për Paqe të vitit 2006 në Kioto të Japonisë, pothuajse 1,000 liderë fetarë nga të gjitha fetë botërore miratuan 'Angazhimin Shumëfetar për Luftimin e Dhunës kundër Fëmijëve' (Deklarata e Kiotos). Deklarata e Kiotos përshkruan mënyrat se si mund të punojnë komunitetet fetare për të eliminuar dhunën ndaj fëmijëve në përputhje me rekomandimet e Studimit të Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara mbi Dhunën kundër Fëmijëve (shih Kutinë 3).

KUTIA 1. PARIME TË PËRGJITHSHME TË SHPËRNDARA NGA TRADITAT RELIGJIOZE

- Dhuna ndaj fëmijëve ua dëmton atyre integritetin fizik, emocional dhe shpirtëror.
- Shqetësimi universal për fëmijën si person me të të drejtat dhe dinjitetin e qenësishëm njerëzor i nxit njerëzit e besimit të bashkohen me të tjerët në refuzimin të gjitha formave të dhunës kundër fëmijëve.
- Respektimi i dinjitetit njerëzor të fëmijës tejkalon dallimet teologjike dhe kulturore dhe formon një qëllim të përbashkët për të punuar së bashku drejt eliminimit të dhunës kundër fëmijëve.
- Ngritja e statusit të fëmijëve dhe eliminimi i dhunës ndaj tyre është e rëndësishme për një botë më paqësore dhe me dhembshuri.

KUTIA 2. TRADITAT RELIGJIOZE: FËMIJET DHE MOSDHUNA

Vlerat thelbësore të shprehura në fetë kryesore të botës lidhen ngushtë me parimet e të drejtave të njeriut. Këto vlera janë të cekura edhe në Deklaratën Universale të të Drejtave të Njeriut.

Budizmi. Shkollat e shumta të budizmit modern burojnë nga mësimet origjinale të Siddhartha Gautama, e cila refuzon të shkaktojë dhimbje dhe dëmtime ndaj të tjerëve. Mosdhuna është kështu një tipar thelbësor i sjelljes budiste në Dharma (mësimet e Budës).

Budizmi është i shqetësuar për mirëqenien e të gjitha qenieve. Sigâlovâda Sutta thotë që nëse të gjithë zhvillojnë dhembshurinë, respektin e ndërsjellë, mirësjelljen dhe dashamirësinë, fëmijët nuk do të keqtrajtohen.

Këshilla e Buddhës ndaj prindërve është për të mbështetur fëmijët që të bëhen bujarë, të dhembshur, të virtytshëm dhe përgjegjës. Në pikëpamjen budiste, dhembshuria e vërtetë ka fuqinë për të çrrënjësuar shkaqet e mjerimit dhe vuajtjet në jetën e njerëzve dhe duke i drejtuar ata në kauzën e lumturisë.

Krishterimi. Jezusi e trajtoi gjithmonë të lënduarin me dashuri dhe dhembshuri.

“Por ai që do të skandalizojë një prej këtyre të vegjëlve që besojnë tek unë, do të jetë më mirë për atë t’i varet në qafë një gur mulliri (që e sjell rrotull gomari) dhe të zhytet në thellësi të detit.” (Mateu 18.)

Fëmijët ishin në qendër të rendit të ri shoqëror që Jezusi kishte filluar. Kur vendosi një fëmijë të vogël në mes të dishepujve dhe tha: "Mbretëria e Perëndisë është e tillë si këto" (Marku 10:14), ai tregoi një respekt të madh për fëmijët. Duke bekuar dhe hedhur duart mbi fëmijët, Jezusi mori fëmijët si njerëz në të drejtën e tyre; ai u dha atyre statusin dhe dinjitetin (Marku 10:16).

Konfucianizmi. Kultura tradicionale e një pjese të madhe të njerëzimit është formuar nga parimet konfuciane të sjelljes, të cilat, megjithëse të rrepta nga jashtë në lidhje

me detyrimet ndërmjet pjesëtarëve të shoqërisë - veçanërisht me më të moshuarit - bazohen në harmoni të plotë. Familja, si një nga tërësitë më të vogla, pasqyron harmoninë e kozmosit kur të gjithë anëtarët e saj sillen me respekt, dhembshuri dhe dashuri ndaj njëri-tjetrit. Mencius thotë se gjithkush ka një zemër që "nuk mund të durojë për të parë të tjerët që vuajnë" dhe e ilustron këtë parim me shembullin se askush nuk mund të mbajë sytë larg një fëmije të vogël që hidhet në një pus.

Hinduizmi. Kultura Hindu mëson ahimsa-n (moslëndimin) për të gjitha krijesat dhe paralajmëron kundër kryerjes së himisa-s (lëndimit) ndaj të tjerëve, të përmbledhura në urdhrin e Vedic "Asnjëherë mos lëndo të tjerët." Në traditën Hindu, nuk ka dicka më të mirë se një fëmijë. Hindusët besojnë se fëmijët e tyre janë dhurata nga perënditë dhe produkt nga karma e tyre e mëparshme. Shumë besojnë se fëmijët e tyre ishin të lidhur me ta ose ishin miqtë e tyre të ngushtë në jetën e kaluar. Prindërit hindus i lartësojnë fëmijët e tyre në natyrën më të lartë të dashurisë, faljes, mirëdashjes dhe sigurisë

Islami. Islami e sheh jetën njerëzore si një dhuratë të shenjtë nga Zoti. Kurani thekson në mënyrë të përsëritur shenjtërinë e jetës (hurmat al hayat). Jeta e çdo individi - pavarësisht nga gjinia, mosha, kombësia ose feja - është e denjë për respekt. Nuk bëhet dallim midis të rinjve dhe të moshuarve, meshkuj apo femra. Dënimi fizik dhe format e tjera të trajtimit poshtërues të fëmijëve ndeshen drejtpërdrejt me këshillën e Profetit, i cili rekomandon trajtimin e atyre që janë nën moshën 7 vjeçare si fëmijë (duke përdorur butësi dhe dhembshuri), trajtimin e atyre me moshë nga shtatë deri në 14 vjeç me kujdes dhe interes të shtuar, dhe nga 14 e tutje si miq të ngushtë (me besim dhe bashkëpunim). Profeti fisnik i Islamit theksoi: "Jini bujar, të butë dhe fisnik ndaj fëmijëve tuaj dhe bëni sjelljen e tyre të mirë dhe të bukur".

Xhainizmi. Në xhainizëm, feja dhe kultura kanë rëndësi të rrënjësuar thellë në zhvillimin e njerëzimit dhe në aspektet morale, shpirtërore dhe filozofike të jetës. Jainizmi është një fe e dashurisë, dhembshurisë, respektit dhe e drejta për të jetuar, për të gjitha qeniet njerëzore. Xhanistet përpiqen të praktikojnë mosdhunen në veprim, fjale dhe mendime, dhe ata besojnë në "dushin e dashurisë dhe respektit ndaj të gjitha qenieve të gjalla". Zoti ka predikuar se qetësia është dharma: "Dije se dhuna është shkaku i të gjitha fatkeqësive në botë. Dhuna është në fakt nyja e skllavërisë. Mos dëmtoni asnjë qenie të gjallë".

Judaizmi. Lindja e një fëmije hebre është i mirëpritur me fjalë bekimi (Baruch haba, B'ruchah haba'ah). Talmudi i këshillon prindërit të kene kujdes të mos krijojnë frikë tek fëmijët, duke përmendur historinë e një fëmije që ka vdekur nga një frikë e tillë (Semakhoti 2: 5-6). Lutjet e bekimit për fëmijët e prindërve që kthehen nga adhurimi janë të urdhëruara në librin e shenjtë ose të lutjes. Fëmijët duhet të rriten në një klimë që promovon tzedek (drejtesi) dhe kevod (respekt), dhe duhet të angazhohen në kryerjen e veprave të mira (mizvoh). Talmudi babilonas komenton: "Çifutët janë fëmijë mëshirues të prindërve të mëshirshëm" (Betzah 32a).

KUTIA 3. DEKLARATA E KIOTOS**Një zotim shumëfetar për luftimin e dhunës ndaj fëmijëve.**

Si përfaqësues të bashkësive të ndryshme fetare të mbledhur në Asamblenë e VIII Botërore të Feve për Paqen në Kioto, Japoni, ne jemi të përkushtuar për t'u përballur me realitetin e dhunës që prek fëmijët në shoqëritë tona. Ne ofrojmë mbështetjen tonë për mobilizimin e bashkësisë ndërkombëtare nëpërmjet Studimit të Kombeve të Bashkuara mbi Dhunën kundër Fëmijëve për të trajtuar këto çështje kritike dhe ne jemi të gatshëm të punojmë në partneritet me qeveritë, agjencitë e OKB dhe akterët e tjerë të shoqërisë civile për të zbatuar rekomandimet e këtij studimi.

Ne gjejmë konsensus të fortë nëpër traditat tona fetare rreth dinjitetit të natyrshëm të çdo personi, duke përfshirë edhe fëmijët.

Kjo kërkon që ne të hedhim poshtë të gjitha format e dhunës kundër fëmijëve dhe të mbrojmë dhe të promovojmë shenjtërinë e jetës në çdo fazë të zhvillimit të fëmijës. Fetë tona ndajnë parime të dhembshurisë, drejtësisë, dashurisë dhe solidaritetit që janë forca të mëdha në trajtimin e veshtire të pranisë së dhunës në shoqërinë njerëzore.

Traditat tona të besimit marrin një pamje gjithëpërfshirëse të jetës së fëmijës dhe kështu kërkojnë të mbajnë të drejtat e fëmijës në kontekstin e familjes, komunitetit dhe mjedisit më të gjerë social, ekonomik dhe politik. Të gjithë fëmijëve u takojnë këto të drejta në mënyrë të barabartë dhe ne duhet të sigurojmë që djemtë dhe vajzat të kenë mundësi të barabarta për të gëzuar këto të drejta, veçanërisht edukimin, mbrojtjen, shëndetin, zhvillimin shoqëror dhe pjesëmarrjen. Komunitetet tona fetare janë të bekuara që janë shumëgjuhëshe dhe ne duhet ta përdorim këtë për të mbështetur pjesëmarrjen aktive të fëmijëve në zhvillimin e tyre dhe për të adresuar çështjet e dhunës.

Duhet të pranojmë se komunitetet tona fetare nuk i kanë plotësuar plotësisht obligimet e tyre për të mbrojtur fëmijët tanë nga dhuna. Përmes mosveprimit, mohimit dhe heshtjes, herë pas here kemi toleruar, përjetësuar dhe injoruar realitetin e dhunës kundër fëmijëve në shtëpi, familje, institucione dhe komunitete dhe nuk jemi përballur në mënyrë aktive me vuajtjet që shkakton kjo dhunë.

Edhe pse nuk i kemi plotësuar plotësisht përgjegjësitë tona në këtë drejtim, ne besojmë se bashkësitë fetare duhet të jenë pjesë e zgjidhjes për të çrrënjësuar dhunën kundër fëmijëve dhe ne angazhohemi për të marrë drejtimin në bashkësitë tona fetare dhe në shoqërinë më të gjerë.

Asnjëri prej nesh nuk mund ta trajtojë këtë problem vetëm. Ajo kërkon partneritete, solidaritet dhe aleanca ndërtimi. Edhe pse fetë tona kanë shumë për të ofruar, ne gjithashtu jemi të hapur për të mësuar më shumë për zhvillimin dhe mirëqenien e fëmijëve nga sektorë të tjerë, në mënyrë që secili të maksimizojë pikat tona të forta. Jemi të vendosur fort për të nxitur mekanizma efektivë për bashkëpunimin ndërfetar për të luftuar në mënyrë më efektive dhunën ndaj fëmijëve.

Bazuar në këto parime dhe të udhëhequr nga fuqia Hyjnore siç kuptohet në secilën prej traditave tona, ne bëjmë këto rekomandime dhe angazhime, duke u folur bashkësive tona fetare, qeverive, Kombeve të Bashkuara, shoqërisë civile dhe të gjithë botës të cilët kanë mbajtur një fëmijë në dashuri - me lot për dhimbjen e tij e me gëzim për jetën e tij:

1. Ne do të krijojmë vetëdije më të madhe në komunitetet tona rreth ndikimit të të gjitha formave të dhunës ndaj fëmijëve dhe të punojmë aktivisht për të ndryshuar qëndrimet dhe praktikat që përjetësojnë dhunën në shtëpitë, familjet, institucionet dhe komunitetet, përfshirë ndëshkimin fizik, dhunën emocionale dhe seksuale.
2. Ne do ta promovojmë fëmijën si një person me të drejta dhe dinjitet, duke përdorur tekstet tona fetare për të dhënë shembuj të mirë që mund t'u ndihmojnë të rriturve të ndalojnë përdorimin e dhunës në trajtimin me fëmijët.
3. Kemi një detyrim të rëndësishëm për të mësuar dhe trajnuar fëmijët tanë, që përfshinë disiplinën dhe t'i ndihmojmë fëmijët të kuptojnë përgjegjësitë e tyre. Ne do të edukojmë dhe trajnojmë prindërit, mësuesit, udhëheqësit fetarë dhe të tjerët që punojnë me fëmijët për të gjetur forma jo të dhunshme të disiplinës dhe edukimit që do të sigurojnë edukimin e tyre të duhur dhe do t'i mbrojnë nga veprimet e dhunshme.
4. Ne do të zhvillojmë kurrikula për t'u përdorur në trajnimin teologjik dhe në edukimin prindëror për të rritur ndërgjegjësimin për të drejtat e fëmijëve dhe mënyrat për të eliminuar përdorimin e dhunës.
5. Ne jemi të përkushtuar ndaj bashkëpunimit ndërfaqetor për të adresuar dhunën dhe do të përdorim sinergjitë midis komuniteteve tona fetare për të promovuar metodologjitë, përvojat dhe praktikat në parandalimin e dhunës ndaj fëmijëve.
6. Ne u bëjmë thirrje qeverive tona që të miratojnë legjislacionin për të ndaluar të gjitha format e dhunës kundër fëmijëve, duke përfshirë ndëshkimin fizik dhe për të siguruar të drejtat e plota të fëmijëve, në përputhje me Konventën për të Drejtat e Fëmijës dhe marrëveshjet e tjera ndërkombëtare dhe rajonale. Ne i nxisim ata që të krijojnë mekanizma të përshtatshëm për të siguruar zbatimin efektiv të këtyre ligjeve dhe për të siguruar që bashkësitë fetare të marrin pjesë zyrtarisht në këto mekanizma. Komunitetet tona fetare janë gati të shërbejnë si vëzhgues të zbatimit, duke përdorur organet kombëtare dhe ndërkombëtare për të mbajtur llogaridhënien.
7. Ne inkurajojmë komunitetet fetare dhe akterët e tjerë publikë që të përdorin ditë të veçanta, si Dita Ndërkombëtare e Fëmijës, për të sjellë vëmendjen e publikut dhe medias në çështjet e të drejtave të fëmijëve, veçanërisht në dhunën ndaj fëmijëve.
8. Ne i bëjmë thirrje UNICEF-it dhe Konferencës Botërore të Fëve për Paqe që të lehtësojnë shkëmbimin e informacionit dhe zhvillimin e burimeve për të ndihmuar komunitetet tona që të adresojnë më efektivisht dhunën kundër fëmijëve.

Kioto, Japoni, 28 gusht 2006.

3

PASQYRË E DHUNËS NDAJ FËMIJËVE

Kjo dhimbje qëndron me ty, ti nuk e harron, s'ka rëndësi nëse e falë atë person - dhimbja qëndron. – Një djalë adoleshent.

Me këto dy duar nëna më mbanë mua, kujdeset për mua. Këtë e dua. Por me këto dy duar nëna më godet. Këtë e urrej. – Vajzë e re, Azi Lindore.

Dhuna ndaj fëmijëve nuk njihet kufij; ajo ndodh në të gjitha vendet dhe në të gjitha segmentet e shoqërisë. Për shkak se shumica e dhunës ndaj fëmijëve është fshehur ose sanksionuar nga autoritetet dhe normat shoqërore, shkalla e saj globale është e vështirë të matet. Por është e qartë se problemi është i madh dhe ndikimi është i madh, duke krijuar hije ne jetët e fëmijëve dhe duke penguar zhvillimin e shëndetshëm të miliona fëmijëve.

Dhuna ndaj fëmijëve shpesh nuk raportohet dhe as njihet si dhunë në vetvete. Fëmijët mund të besojnë se dhuna që ata përjetojnë është normale dhe e pashmangshme, ose mund të mos dinë se si dhe ku duhet ta raportojnë. Një fëmijë mund të mos ketë askënd që ti besojë, ai ose ajo mund të jetë i frikësuar nga vuajtjet e mëtejshme të dëmshme nga kryerësi i dhunës. Nëse autori i krimit është një anëtar i familjes ose dikush që mban një pozicion udhëheqësie dhe fuqie në komunitet, fëmijët mund të kenë frikë se nuk do të besohen nga të tjeret. Fëmijët që kanë pësuar dhunime ose abuzime seksuale mund të kenë frikë nga izolimi, stigma ose turpi nëse flasin. Në shumë komunitete, ka pak apo fare, mënyra për të raportuar dhunën, dhe fëmijët madje mund të fajësohen nëse përpiqen ta bëjnë këtë.

Mungesa e raportimit ka rezultuar në shume pak vlerësime të besueshme të shkallës së dhunës ndaj fëmijëve. Kjo është përkeqësuar më tej nga mungesa e mekanizmave për grumbullimin, analizimin dhe shpërndarjen e të dhënave të harmonizuara dhe sistematike në lidhje me dhunën kundër fëmijëve në nivel ndërkombëtar, rajonal dhe nivel kombëtar.

Statistikat ekzistuese shpesh kufizohen në të dhënat e drejtësisë penale dhe të dhënat e disponueshme rrallë ndahen sipas moshës ose seksit. Aty ku ekzistojnë të dhëna të detajuara, si cilësore ashtu edhe sasiore, ato ofrojnë informata dhe prova të rëndësishme që mund të informojnë politikat kombëtare dhe përgjigjet e tjera, siç janë informacioni rreth faktorëve të rrezikut dhe pikëpamjet e fëmijëve për shërbimet ekzistuese.

Studimi i Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara mbi Fëmijët (referuar këtu si Studimi i Dhunës) është studimi i parë global mbi dhunën kundër fëmijëve. Ai u zhvillua gjatë një periudhe trevjeçare në konsultim me një sërë grupesh të interesit, duke përfshirë fëmijët dhe adoleshentët të cilët ndanë mendimet dhe rekomandimet e tyre. Eksperti i Pavarur për Studimin, Profesor Paulo Sérgio Pinheiro, e paraqiti atë në Asamblenë e Përgjithshme të Kombeve të Bashkuara në vitin 2006.

Studimi i Dhunës dokumenton madhësinë dhe efektet e llojeve të ndryshme të dhunës kundër fëmijëve dhe shqyrton atë që dihet për shkaqet e saj. Studimi nuk adreson në mënyrë të veçantë fëmijët në konfliktet e armatosura, pasi kjo temë u mbulua nga Studimi mbi Ndikimin e Konfliktit të Armatosur mbi Fëmijët në vitin 1996.

KUTIA 4. FAKTE MBI DHUNËN NDAJ FËMIJËVE

- Pothuajse 53,000 fëmijë të moshës 0-17 vjeç vdiqën në vitin 2002 si rezultat i vrasjes. Grupi i moshës 15-17 vjeç është më i rrezikuari dhe grupi i dytë me rrezik të lartë janë foshnjat.
- Çdo vit, midis 133 dhe 275 milionë fëmijë dëshmojnë dhunë të shpeshtë mes prindërve të tyre.
- Rreth 80 deri në 98 për qind e fëmijëve vuajnë nga ndëshkimi fizik në shtëpitë e tyre, me një të tretën ose më shumë që përjetojnë ndëshkime të rënda fizike si rezultat i përdorimit të mjeteve (sipas studimeve nga vendet në të gjitha rajonet e botës).
- Midis 20 dhe 65 për qind e fëmijëve të moshës shkollare në vendet në zhvillim raportuan se ishin ngacmuar verbalisht ose fizikisht në 30 ditët e mëparshme.
- Rreth 150 milionë vajza dhe 73 milionë djem nën 18 vjeç kanë përjetuar marrëdhënie seksuale të detyruara ose forma të tjera të dhunës seksuale gjatë vitit 2002.
- Në sondazhet e 21 vendeve, të paktën 7 për qind e femrave (deri në 36 për qind) dhe 3 për qind e meshkujve (deri në 29 për qind) raportuan viktimizimin seksual në fëmijërinë e tyre.
- Më shumë se 64 milionë gra të reja të moshës 20-24 vjeç kanë raportuar se kanë qenë të martuara ose në bashkim para moshës 18 vjeç.
- Midis 100 milion dhe 140 milion vajza dhe gra në botë kanë pësuar një formë të gjymtimit/prerjes së organeve gjenitale femërore.
- UNICEF vlerëson se 150 milionë fëmijë të moshës 5-14 vjeç në mbarë botën janë të angazhuar në punën e fëmijëve. Organizata Ndërkombëtare e Punës vlerëson se më shumë se dy të tretat e të gjithë punës së fëmijëve është në sektorin e bujqësisë.
- Të paktën 24 shtete kanë ndaluar ndëshkimin trupor në shtëpi.
- Të paktën 89 shtete nuk e kanë ndaluar ndëshkimin trupor në shkolla.
- Fëmijët në paraburgim shpesh i nënshtrohen dhunës nga stafi, duke përfshirë si një formë kontrolli ose ndëshkimi, shpesh për shkelje të vogla. Në 78 vende, dënimet trupore dhe të tjera të dhunshme nuk janë të ndaluara si masë ligjore disiplinore në institucionet penale.

Burimet:

a. UNICEF, Progress for Children: A Report Card on Child Protection, Numër 8, Shtator 2009, Nju Jork. b. Iniciativa Globale për t'i dhënë fund të gjitha ndëshkimeve trupore të fëmijëve, Progresi global drejt ndalimit të ndëshkimit trupor, gusht 2009. Të gjitha informacionet e tjera nga Pinheiro, Paulo Sérgio, Raporti Botëror mbi Dhunën kundër Fëmijëve, Studimi i Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara mbi dhunën kundër fëmijëve, Sekretariati i Kombeve të Bashkuara, Nju Jork dhe Gjenevë, 2006.

Studimi mbi Dhunën fokusohet në dhunën kundër fëmijëve në pesë vendet kyçe në të cilën paraqitet ajo:

1. Në shtëpi dhe familje;

2. Shkolla dhe mjedise arsimore;

3. Komunitet;

4. Vend te punës; dhe

5. Institucionet e kujdesit dhe të drejtësisë.

Rekomandimet bëjnë thirrje për miratimin dhe zbatimin e legjislacionit, politikave dhe programeve që parandalojnë dhunën ndaj fëmijëve, duke njohur rëndësinë e ndryshimit të qëndrimeve dhe sjelljeve ndaj fëmijëve dhe ofrimin e shërbimeve për ata të cilet janë të prekur nga dhuna. Rekomandimet gjithashtu theksojnë rëndësinë e trajtimit të dimensioneve gjinore të dhunës kundër fëmijëve për të siguruar që politikat dhe programet kundër dhunës janë hartuar dhe zbatuar nga perspektiva gjinore, duke marrë parasysh rreziqet e ndryshme që ndikojnë tek vajzat dhe djemtë. Një tjetër rekomandim qendror është që të sigurohet pjesëmarrja e fëmijëve - domethënë, të angazhohen aktivisht dhe të respektojnë pikëpamjet e djemve dhe vajzave në të gjitha aspektet e parandalimit, reagimit dhe monitorimit të dhunës.

Pjesa tjetër e këtij kapitulli jep një pasqyrë të shkurtër të gjetjeve të Studimit të Dhunës.

DHUNA NDAJ FËMIJËVE NE SHTEPI DHE FAMILJE

Shumë fëmijë përjetojnë dhunën e parë në një mjedis ku ata do duhej të ndienin sigurinë me të madhe - në shtëpinë e familjes së tyre. Dhuna nga prindërit dhe anëtarët e tjerë të familjes së ngushtë mund të përfshijnë dhunën fizike, seksuale dhe psikologjike si dhe neglizhimin e qëllimshëm. Dhuna fizike mund të përfshijë goditjen, helmimin, mbytjen, detyrimin e qëllitjes së erërave të djegës ose dënime të tjera të dhimbshme dhe potencialisht të rrezikshme.

Dhuna psikologjike mund të përfshijë kërcënimin, izolimin, injorimin, refuzimin, uljen, poshtërimin ose talljen e fëmijës. Format e tjera të dhunës që ndodhin në familje përfshijnë dëshminë e dhunës ndërmjet prindërve ose anëtarëve të tjerë të familjes, dhunës seksuale (përfshirë përdhunimin ose abuzime të tjera seksuale) dhe dhunës me bazë gjinore.

Fëmijët me aftësi të kufizuara janë veçanërisht të ndijshëm - në të gjitha rrethanat - pasi ata janë më shumë të varur nga kujdesi i të rriturve dhe mund të kenë më pak mundësi ose aftësi për të folur për abuzimet. Pavarësisht dëshmisë së dhunës në familje, disa grupe mbrojnë familjen nga ajo që ata e konsiderojnë si ndërhyrje shtetërore, duke argumentuar se familja është një hapësirë private ku prindërit e dinë se çfarë është më e mira për fëmijët e tyre. Disa grupe fetare janë kundërshtuar fuqimisht me reformën ligjore që ka për qëllim mbrojtjen e fëmijëve nga ndëshkimi fizik në shtëpi.

Nga perspektiva e të drejtave të fëmijëve, çdo fëmijë ka të drejtë të mbrohet nga të gjitha format e dhunës, prandaj të gjitha format e dhunës ndaj fëmijëve duhet të ndalohen me ligj. Megjithatë, vetëm reforma ligjore nuk mund të adresojë dhunën në hapësirat më private të familjes. Ndryshimet themelore në normat, zakonet dhe traditat shoqërore nevojiten për të sjellë perceptimet e nivelit të komunitetit për interesat më të mira të fëmijëve në përputhje me standardet ligjore.

DHUNA NDAJ FEMIJEVE NE SHKOLLA DHE HAPSIRA EDUKATIVE

Edhe pse shkollat kanë një rol të rëndësishëm në mbrojtjen e fëmijëve nga dhuna, dhuna në shkollë është mjaft e përhapur. Ashtu si në shumë mjedise të tjera, ndëshkimi trupor i manifestuar me rripa lëkure, me kallam ose me vozitje është një përvojë e zakonshme për miliona fëmijë.

Kjo shpesh shoqërohet me agresion verbal dhe abuzim psikologjik. Prindërit, shoqëria dhe grupet fetare shpesh falin ndëshkimin fizik në shkollë si një formë e disiplinës. Si e tillë, dhuna fizike e institucionalizuar në shkollë mbetet e ligjshme në shumë vende.

Fëmijët në shkollë gjithashtu mund të përjetojnë ngacmime nga bashkëmoshatarët dhe mësuesit në formën e kërcënimeve, agresionit verbal, përjashtimit, kërcënimeve ose luftimeve fizike. Abuzimi seksual mund të kryhet nga nxënës të tjerë, mësues ose të rritur të tjerë që punojnë në shkollë.

KUTIA 5. NDËSHKIMI FIZIK

Ndëshkimi fizik zhvillohet në shumë mjedise, duke përfshirë shtëpinë, shkollat, sistemet për kujdes (p.sh. qendrat për adoptim dhe qendrat për kujdes ditor) si dhe në sisteme të drejtësisë. Në disa vende, fëmijët dhe të rinjtë ende mund të rrihen ligjërisht ose të rrihen si dënim për një vepër penale. Mund të ketë një sistem vendës tradicional të drejtësisë ose një ligj fetar ku fëmijët dënohen fizikisht. Punëdhënësit mund të përdorin ndëshkimin fizik në situatat kur fëmijët janë fuqi punëtore. Komiteti për të Drejtat e Fëmijës përcakton dënimin "fizik" ose "psiqik" si "çdo ndëshkim në të cilin përdoret forca fizike dhe që ka për qëllim të shkaktojë një shkallë të dhimbjes ose siklet, çofte edhe nëse përdoret një forcë "e lehtë".

Komiteti për të Drejtat e Fëmijës thekson se ndëshkimi fizik dhe të tjera forma mizore ose degraduese të dënimit janë forma të dhunës dhe shtetet duhet të marrin të gjitha masat e duhura legislative, administrative, sociale dhe arsimore për t'i eliminuar ato. Komiteti pranon se trajtimi i pranimi të gjerë ose tolerimi i ndëshkimit fizik të fëmijëve dhe eliminimi i tij në familje, shkolla dhe në të gjitha mjediset e tjera nuk është vetëm një detyrim i shteteve sipas Konventës për të Drejtat e Fëmijës, por një strategji kryesore për reduktimin dhe parandalimin e të gjitha formave të dhunës.

Burimi: Komiteti për të Drejtat e Fëmijës, Koment Gjeneral Nr.8, "E drejta e fëmijës për mbrojtje nga ndëshkimi trupor dhe të tjera forma mizore ose degraduese të Ndëshkimit "(CRC / C/G / 8), 2006.

DHUNA NDAJ FËMIJËVE NË KOMUNITET

"Komuniteti është një burim mbrojtjeje dhe solidariteti për fëmijët, por gjithashtu mund të jetë një vend i dhunës, duke përfshirë dhunën e bashkëmoshatarëve, dhunën në lidhje me revole dhe armë të tjera, dhunën e bandave, dhunën policore, dhunën fizike dhe seksuale, rrëmbimet dhe trafikimin. "

Në disa zona, aktivitetet e përditshme si udhëtimi në shkollë ose grumbullimi i ujit i vë fëmijët në rrezik të dhunës, duke përfshirë dhunën seksuale. Dhuna e bashkëmoshatarëve në mes të meshkujve të rinj tenton të jetë më e zakonshme në fushat ku burimet janë të pakta, posaçërisht nëse ekzistojnë armë dhe normat shoqërore lejojnë shfaqje të dhunshme të maskulinitetit.

Grupet e veçanta të fëmijëve, të tillë si ata që jetojnë në rrugë, refugjatët ose fëmijët e zhvendosur brenda vendit, ose fëmijët në situata të shfrytëzimit seksual, janë në rrezik të veçantë nga dhuna dhe brutaliteti nga të rriturit, përfshirë policinë dhe të tjerët që supozohen për t'i mbrojtur ata.

Shumë vajza i nënshtrohen praktikave të dëmshme tradicionale, duke përfshirë synetimin, etiketimin dhe berjen e tatuve, martesën e fëmijëve dhe feminikantikën. Për shembull, bashkësitë praktikojnë synetimin (prerjen gjenitale të femrave) duke besuar se do të sigurojnë martesën e duhur të vajzës, dëlirësinë, bukurinë ose nderin e familjes. Ajo kryhet pa një qëllim parësor të dhunës, por është i dhunshëm në natyrë dhe pasqyron diskriminimin e thellë të rrënjosur kundër vajzave dhe grave që është ngulitur në strukturat shoqërore, ekonomike dhe politike.

Zhvillimi i shpejtë i medias dhe i teknologjisë po krijon gjithashtu mjedise të reja në të cilat fëmijët janë gjithnjë e më tepër ekspozuar ndaj dhunës, për shembull, ekspozimi i imazheve të dhunshme përmes videove dhe lojrave online; prodhimi, shpërndarja dhe përdorimi i materialit që përshkruan dhunën seksuale, veçanërisht abuzimin seksual dhe imazhet e abuzimit të fëmijëve si dhe bisedat online të cilat kanë përmbajtje seksuale. Teknologjia ka lehtësuar trafikimin e fëmijëve dhe shfrytëzimin seksual të fëmijëve.

DHUNA NDAJ FËMIJËVE NË PUNË

Shumë nga fëmijët e botës angazhohen në ndonjë formë pune, e cila përfshin kryerjen e detyrave shtëpiake brenda familjes ose punën e paguar në punë pas shkollës. Kjo formë e punës shpesh mund të zhvillojë një ndjenjë përgjegjësie dhe të ndihmojë ndërtimin e një skeme aftësie - nëse balancohet me kohën për të shijuar shkollën, lojën dhe marrëdhëniet shoqërore.

Megjithatë, fëmijët që duhet të punojnë jashtë shtëpisë shpesh janë në rrezik të dhunës dhe shfrytëzimit nga punëdhënësit, duke punuar me orar te stergjatur ne kushte dehumanizuese dhe të rrezikshme për pak para. Shumë femije largohen nga arsimimi dhe nuk kanë kohë për aktivitete të lira. Fëmijët, kryesisht vajzat, që punojnë në mjedisin e brendshëm shpesh janë të padukshme, duke i vendosur ato në rrezik edhe më të madh të dhunës dhe abuzimit, duke përfshirë abuzimin seksual dhe fizik.

Format më të zakonshme të dhunës ndaj fëmijëve në vendin e punës janë dhuna fizike (rrahja, goditja, djegija dhe në raste ekstreme edhe vrasja); dhuna psikologjike (bërtitja, qortimi, fyerjet, kërcënimet, gjuha e turpshme, ngacmimi, izolimi, marginalizimi dhe trajtimi i përsëritur diskriminues); dhe dhunës seksuale (ngacmimi seksual, joshja dhe përdhunimi). Pjesa më e madhe e dhunës së tillë është shkaktuar nga punëdhënësit, por autorët mund të përfshijnë gjithashtu bashkëpunëtorë, klientë, kryesues, konsumatorë, policë dhe banda kriminale.

DHUNA KUNDËR FËMIJËVE NË INSTITUCIONET E KUJDESIT DHE DREJTËSISË

Raportet nga shumë vende tregojnë se fëmijët në institucione të ndryshme - si jetimoret, qendrat e paraburgimit për të mitur dhe burgjet - i nënshtrohen dhunës nga personeli përgjegjës për kujdesin e tyre, si dhe nga fëmijët e tjerë.

Dhuna ndaj fëmijëve në institucione përfshin tortura, rrahje, izolim, abuzime verbale, kufizime, sulme seksuale, ngacmim, poshtërim dhe dhunë psikologjike. Ndëshkimi trupor dhe forma të tjera të dënimit degradues janë ende të ligjshme në shumë shtete dhe nuk janë ndaluar në mënyrë eksplicite në institucionet rezidenciale dhe penale.

KUTIA 6. SYNETIMI* TEK FEMRAT

Midis 100 dhe 140 milion vajzave dhe grave në mbarë botën kanë pësuar një formë të prerjes gjenitale(synetimit) femëror. Në disa rajone të disa vendeve, normat janë aq të larta sa 71 deri 99 përqind të vajzave i nenshtrohen kësaj prerjeje para moshës katërvjeçare.

Megjithatë, është bërë progres në ndryshimin e keqkuptimit që feja mbështet synetimin e femrës . Ky ndryshim është bërë si rezultat i studimeve të teksteve fetare dhe deklaratave publike të bëra nga udhëheqësit fetarë.” Fëmijët në Islam”, një studim i botuar nga UNICEF në bashkëpunim me Universitetin Al-Azhar në Egjipt, po përdoret në rajon si mjet i burimeve në përpjekjet për të nxitur braktisjen e praktikës. Në Egjipt, sheiku i madh i xhamisë Al-Azhar të Kajros, Sayyed Mohammad Tantawi, një udhëheqës fetar mysliman i shquar dhe patriarku koptik Papa Shenouda III, kanë deklaruar të dy se synetimi i femrave nuk ka "asnjë bazë në tekstet fetare" qoftë në islam apo krishterizem. Në qershor 2007, myftiu i madh egjiptian Shejh Ali Gomaa bëri një deklaratë se zakonet e tilla janë të ndaluara në Islam.

4

PASQYRE MBI TE DREJTAT E FEMIJEVE

Konventa për të Drejtat e Fëmijës është një dokument i gjallë i jetesës që ruan të drejtat e çdo fëmije pa përjashtim në një jetë dinjitoze dhe vetë-përmbushjeje. - Nelson Mandela

Delegatët në këtë konferencë kanë artikulluar rëndësinë e krijimit të rrjeteve për të adresuar çështjet e të drejtave të fëmijëve. Ndërsa Shkrimi i Shenjtë është baza me të cilën ne e ndërmarrim këtë punë, Konventa e Kombeve të Bashkuara për të Drejtat e Fëmijës do të shërbejë si një kornizë udhëzuese në avokimin tonë. - Kryepiskop Njongonkulu Ndungane, pastaj Kryepeshkop i Cape Town, duke folur rreth fokusit të Qëllimeve të Zhvillimit të Mijëvjeçarit për fëmijët.

Konventa për të Drejtat e Fëmijëve siguron një standard universal për të drejtat e fëmijëve. Miratuar nga Asambleja e Përgjithshme e Kombeve të Bashkuara në vitin 1989 dhe hyri në fuqi në 1990, Konventa për të Drejtat e Fëmijës është instrumenti ligjor më i plotë për mbrojtjen e të drejtave të fëmijës dhe deri më tani është ratifikuar më gjerësisht se çdo tjetër instrument i të drejtave të njeriut.

Megjithëse disa dispozita për mbrojtjen e të drejtave të fëmijëve janë inkorporuar në instrumente të tjera ndërkombëtare, Konventa për të Drejtat e Fëmijës është unike në atë që përcakton grupin e parë gjithëpërfshirës të të drejtave - duke përfshirë të drejtat sociale, ekonomike, kulturore dhe qytetare - relevante për fëmijët dhe i njeh fëmijët si akterë socialë dhe mbajtës aktivë të të drejtave të tyre. Duke i bërë jehonë vlerave thelbësore të shumicës së feve, Konventa mbi të Drejtat e Fëmijës thekson parimin se çdo fëmijë lind me të drejta të qenësishme si një qenie njerëzore.

KATËR PARIME "OMBRELLË" (KUJDESTARE) TË KONVENTËS PËR TË DREJTAT E FËMIJËS

1. Mosdiskriminimi (Neni 2): Të gjithë fëmijët në çdo situatë e në çdo kohë kanë të njëjtat të drejta. Kjo vlen për të gjithë fëmijët – pa dallim të gjinisë, racës, fesë, gjuhës, kulturës, aftësive të kufizuara ose prejardhjes kombëtare, etnike dhe sociale.

2. Interesat më të mira të fëmijës (neni 3): Gjatë marrjes së vendimeve për ndonjë veprim përsa i përket fëmijëve, hapi që duhet ndjekur është ai që është në interesin më të mirë të fëmijës (që mund të mos jetë gjithmonë e njëjtë me interesat e menjëhershme afatshkurtër të të rriturve).

3. E drejta për jetë, mbijetesë dhe zhvillim (Neni 6): E drejta për jetë është baza. Në masën maksimale të mundshme duhet të sigurohet mbijetesa dhe zhvillimi i fëmijës.

4. Respektimi i pikëpamjeve të fëmijës (neni 12): Fëmijët kanë të drejtën të kenë pikëpamjet e tyre për çështjet që i prekin ata duke marrë parasysh peshën e duhur, në përputhje me moshën dhe pjekurinë e tyre.

Konventa për të Drejtat e Fëmijës pasqyron një vizion të fëmijëve në të cilët ata janë akterë socialë dhe anëtarë të familjeve dhe komuniteteve, me të drejta dhe përgjegjësi të përshtatshme për moshat dhe fazat e tyre të zhvillimit. Ky vizion holistik i fëmijës, si dhe parimet e drejtësisë, njerëzimit dhe dinjitetit të artikuluar në nenet e Konventës mbi të Drejtat e Fëmijës, korrespondon me vizionet dhe parimet e traditave fetare të botës. Si një deklaratë universale e konsensusit në lidhje me mënyrën se si duhet trajtuar fëmijët, ajo u informua nga dhe reflekton vlerat e thella të përfshira në mendimet fetare globale.

Konventa për të Drejtat e Fëmijës pasqyron një vizion të fëmijëve në të cilët ata janë akterë socialë dhe anëtarë të familjeve dhe komuniteteve, me të drejta dhe përgjegjësi të përshtatshme për moshat dhe fazat e tyre të zhvillimit.

NENET SPECIFIKE PËR DHUNËN KUNDËR FËMIJËVE

Nene të ndryshme të Konventës për të Drejtat e Fëmijës në veçanti i mbrojnë fëmijët nga të gjitha format e dhunës, shfrytëzimit dhe abuzimit. Neni 19 i kërkon Shteteve Palë të "marrin të gjitha masat e duhura legislative, administrative, sociale dhe arsimore për të mbrojtur fëmijën nga të gjitha format e dhunës fizike ose mendore, lëndimit ose abuzimit, neglizhencës, keqtrajtimit ose shfrytëzimit, përfshirë abuzimin seksual, kujdesin e prindërve, kujdestarit ligjor ose të çdo personi tjetër që kujdeset për fëmijën".

Neni 34 i bën thirrje Shteteve Palë të mbrojnë fëmijët nga "të gjitha format e shfrytëzimit seksual dhe abuzimit seksual" dhe "të marrin të gjitha masat e duhura kombëtare, bilaterale dhe multilaterale për të parandaluar:

- (a) Nxitjen ose detyrimin e fëmijës për t'u përfshirë në çdo aktivitet seksual të paligjshëm;
- (b) Shfrytëzimin e fëmijëve në prostitucion ose praktika të tjera të paligjshme seksuale;
- (c) Shfrytëzimin e fëmijëve në shfaqjet dhe materialet pornografike".

Neni 35 i kërkon Shteteve Palë të marrin të gjitha masat e duhura kombëtare, bilaterale dhe multilaterale "për të parandaluar rrëmbimin, shitjen ose trafikun e fëmijëve për çfarëdo qëllimi ose në çfarëdo forme."

Neni 37 kërkon që Shtetet Palë të sigurojnë që "asnjë fëmijë mos t'i nënshtrohet torturës ose trajtimit ose dënimit të egër, çnjerëzor ose poshtërues".

Konventa për të Drejtat e Fëmijës gjithashtu kërkon që Shtetet Palë të sigurojnë mbështetje adekuate për fëmijët viktimë të dhunës, shfrytëzimit apo abuzimit. Neni 39 kërkon që shtetet palë të "marrin të gjitha masat e duhura për të promovuar dhe të bëjnë rimëkëmbjen psikologjike dhe riintegrimin social të një fëmije viktimë e çdo forme të neglizhimit, shfrytëzimit ose abuzimit; torturë ose ndonjë formë tjetër të trajtimit ose dënimit mizor, çnjerëzor ose poshtërues; ose konflikte të armatosura. Ky shërim dhe riintegrim duhet të ndodhe në një mjedis që nxit shëndetin, vetë-respektin dhe dinjitetin e fëmijës."

Me e rëndësishmja, Konventa për të Drejtat e Fëmijës zbatohet në çdo kohë, duke përfshirë edhe gjatë konflikteve të armatosura. Nenet 38 dhe 39 të Konventës përkatësisht i detyrojnë Shtetet Palë të mbrojnë të drejtat e fëmijëve në situata të konfliktit të armatosur dhe të promovojnë rimëkëmbjen dhe riintegrimin e pas konfliktit. Përveç kësaj, neni 38 (1) i detyron Shtetet Palë të "garantojnë respektimin e rregullave të së drejtës ndërkombëtare humanitare", duke reflektuar natyrën plotësuese të së drejtës ndërkombëtare humanitare dhe ligjit për të drejtat e njeriut, posaçërisht në lidhje me fëmijët.

Protokollet Opsionale të Konventës për të Drejtat e Fëmijës perforcojnë mbrojtjen ndaj fëmijëve kur ata përfshihen në konfliktet e armatosura, trafikim, prostitucion dhe pornografi.

KOMISIONI PËR TË DREJTAT E FËMIJËS

Komiteti për të Drejtat e Fëmijës është organi monitorues i Konventës për të Drejtat e Fëmijës dhe Protokollet e saj Opsionale. I përbërë nga 18 ekspertë të pavarur të zgjedhur nga Shtetet Palë për një periudhë katërvjeçare, Komiteti takohet tre herë në vit për të shqyrtuar raportet e paraqitura nga Shtetet Palë, të mandatuara në nenin 44 të Konventës për të Drejtat e Fëmijës. Raportet që përshkruajnë progresin e bërë në zbatimin e Konventës paraqiten dy vjet pas ratifikimit dhe çdo pesë vjet pas kësaj. Udhëzimet e Komitetit për raportet theksojnë se këto të pranishmet, në një mënyrë të ndershme dhe vetëkritike, sfidojnë dhe prioritetet e ardhshme për zbatim. Raportet shoqërohen me statistika relevante dhe tekste të dokumenteve ligjore. Qëllimi i procesit të raportimit është të lehtësojë një dialog të hapur dhe konstruktiv me Shtetet Palë të Konventës për të mbështetur veprimet bashkëpunuese për të avancuar zbatimin e saj në nivel ndërkombëtar.

Përveç raporteve të Partisë Shtetërore, Komiteti shqyrton paraqitjet e tjera nga organet e traktateve të monitorimit dhe mekanizmat e tjerë, duke përfshirë agjencitë e specializuara të Kombeve të Bashkuara, UNICEF-in dhe organet e tjera kompetente, në përputhje me nenin 45 të Konventës për të Drejtat e Fëmijës. Komiteti inkurajon organizatat joqeveritare (OJQ) ndërkombëtare, rajonale, OJQ vendore dhe lokale - duke përfshirë organizatat fetare - të paraqesin raporte, dokumentacion ose informacione të tjera me shkrim me qëllim që të ofrojnë një pasqyrë të plotë se si janë duke u zbatuar Konventa dhe Protokollet Opsionale.

5

FËMIJËT, RELIGJIONI DHE SPIRITUALITETI

Mirëqenia e fëmijeve si dhe shpresa e tyre për një të ardhme është e lidhur me njohjen e vetvetes së tyre, qëllimin e tyre si dhe lidhjen me të tjerët dhe me Perëndinë, Krijuesin, Hyjninë.

Fëmijët lindin në botë duke u lënë në besimin e të tjerëve, ata kërkojnë ushqim, mirëqenie, dashuri, edukim, trajnim si dhe mundësi kuptimplota për zhvillimin e tyre intelektual, emocional dhe shpirtëror.

Fëmijët që janë të vetëdijshëm për aftësitë e tyre latente shpirtërore dhe që kanë zhvilluar aftësi morale, kanë më shumë qëndrueshmëri përballë vështirësive.

- Plani kombëtar i veprimit për një botë të përshtatshme për fëmijët, B. Bahá'í e Kanadasë, 2 prill 2003

Shumica e njerëzve pranojnë se spiritualiteti nuk është vetëm privilegji i njerëzve besimtarë dhe se çdo fëmijë lind i frymëzuar. Kjo ndjenjë shpirtërore i drejton ata drejt nxjerrjes dhe kuptimit të botës që i rrethon, duke përfshirë mjedisin natyror. Fëmijët kanë një ndjenjë të brendshme të asaj që është e drejtë dhe e padrejtë.

Derisa fëmijët zhvillohen, këto forma fillojnë të formohen më formalisht, kryesisht nga familja - vetëformësimi, nga spiritualiteti dhe besimi fetar.

Në fillim të jetës shumë familjarë u japin ose u shfaqin fëmijeve udhëzime fetare me qëllim që t'i japin vlerat, ndriçimin dhe burimin e perceptuar shpirtërorë që familja ka gëzuar me gjenerata.

Për fëmijët, të qenurit anëtar i një familje të caktuar do të thotë përfitim i vlerave të saj, besimit dhe traditave, gjë që ndodh përmes ekspozimit ndaj fesë.

Ndërsa fëmijët rriten dhe zhvillojnë marrëdhëniet e tyre me komunitetet e tyre më të gjera, feja ndikon edhe më tej nëpërmjet institucioneve shoqërore dhe kulturore në të cilat ata marrin pjesë.

Xhamia, kisha ose tempulli shpesh u japin pikën e parë të kontaktit të fëmijëve me komunitetin përtej fqinjëve të tyre dhe me institucione më të gjera sociale. Atje, fëmijët mësojnë jo vetëm për fenë por gjithashtu mësimet të rëndësishme për moralin, sjelljen shoqërore dhe vlerën e tyre si qenie njerëzore. Ata gjithashtu mësojnë mesazhe delikate rreth asaj nëse bota është një vend i sigurt, si të behet një njeri i mirë dhe cilat janë përgjegjësitë e tyre si anëtarë të një grupi fetar.

Identiteti i tyre fetar në zhvillim bëhet pjesë e një identiteti më të gjerë kolektiv që lidh fëmijët dhe të rriturit së bashku në një popull që jep një ndjenjë të kuptimit kolektiv dhe vendit në botë. Duke pasur parasysh ndikimin e thellë që kanë spiritualiteti dhe feja në zhvillimin dhe shoqërimin e fëmijëve, ekziston mundësia për të siguruar mbrojtje të fortë dhe për të promovuar

elasticitetin. Besimet, praktikat, rrjetet sociale dhe burimet e fesë mund t'i forcojnë fëmijët duke iu shtuar shpresë dhe duke iu dhënë sqarim për përvojat e vështira dhe duke ju ofruar mbështetje emocionale, fizike dhe shpirtërore.

Për fat të keq, të njëjtat elemente fetare mund të nxisin ose të miratojnë dhunën duke përfshirë dhunën ndaj fëmijëve apo duke i përfshirë fëmijët në dhunë, gjë e cila shkakton që fëmijët edhe më tepër t'u ekspozohen vështirësive. Dhuna mund të çojë në një humbje të lidhjes me njëritjetrin, mjedisin tonë dhe ndjenjën e një qëllimi më të lartë. Përfundimisht, dhuna ndaj fëmijëve jo vetëm që shkel integritetin fizik dhe emocional të fëmijës, por gjithaashtu edhe dhunon integritetin shpirtëror të fëmijës, veçanërisht kur dhuna kryhet në emër të fesë ose traditës. Përjetimi i dhunës thyen ndjenjën e besimit të fëmijëve tek të tjerët dhe pyetjen për krijimin dhe botën rreth tyre.

Mbështetja e spiritualitetit të fëmijës dhe promovimi i aspekteve mbrojtëse të besimit, praktikës fetare dhe komunitetit sigurojnë burime të vlefshme për fëmijët, jetët e të cilëve janë dëmtuar nga dhuna. Këta faktorë mund të forcojnë elasticitetin përballë dhunës potenciale, duke zbutur kështu ndikimin e saj. Çdo anëtar i një bashkësie fetare, duke përfshirë vetë fëmijët, mund të luajë një rol në inkurajimin dhe pasurimin e jetës shpirtërore dhe fetare të secilit fëmijë.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

- Si ndikon dhuna në zhvillimin shpirtëror të fëmijëve?
- Si mund të ndihmojnë njohuritë shpirtërore të fëmijëve në zgjidhjen e problemeve nga dhuna?
- Si mund të bëhet spiritualiteti një burim për fëmijët që kanë përjetuar dhunë?

Sugjerime për veprim

- Krijoni mundësi për bashkësinë fetare për të mësuar nga fëmijët. Dëgjoni njohuritë e fëmijëve dhe zhvilloni një dialog të matur dhe të respektueshëm me fëmijët.
- Si të rritur, modeloni dhembshurinë, mosdhunën dhe respektin për të tjerët.
- Ofroni mundësi për të diskutuar mënyrat në të cilat forcat dhe dhuratat e fëmijëve kontribuojnë në jetën e familjes dhe të komunitetit.

6

ROLI I KOMUNITETEVE FETARE NË ADRESIMIN E DHUNËS KUNDËR FËMIJËVE

Ne të gjithë kemi një detyrë për të parandaluar abuzimin dhe dhunën ndaj fëmijëve, si pjesë e përpjekjeve për të siguruar mirëqenien e njerëzve dhe respektimin e të drejtave të fëmijëve të pambrojtur. Ne jemi të detyruar t'i trajtojmë fëmijët me dhembshuri në mënyrë që ata kurrë të mos ndjehen të nënçmuar ose të keqtrajtuar.

Grand Ajetollah Sanei, Dita Botërore e Fëmijëve, Kom, Iran, 2007

Siç është diskutuar në seksionin e katërt të këtij udhëzuesi, Konventa për të Drejtat e Fëmijës përcakton standarde të larta për mbrojtjen dhe mirëqenien e fëmijëve në familje, shkollë, shoqëri dhe institucione- standardet që udhëheqësit dhe grupet fetare janë veçanërisht të përshtatshme për të komunikuar dhe të mbajnë përgjegjësinë e shoqërisë. Me qëndrim moral dhe platforma të gjera, udhëheqësit dhe komunitetet fetare kanë fuqinë të arrijnë të ndihmojnë njerëzit në të gjithë spektrin e shoqërisë për të kuptuar se dhuna ndaj fëmijëve është shkelje e të drejtave të njeriut.

Për të punuar për të parandaluar dhe për t'iu përgjigjur dhunës ndaj fëmijëve, bashkësitë fetare mund t'i referohen Konventës për të Drejtat e Fëmijëve si një strukturë për të siguruar që të drejtat e fëmijëve të mbrohen dhe të ruhen brenda kornizave të tyre ligjore edhe normative, si dhe atyre të shoqërisë në përgjithësi. Komunitetet fetare mund të nxisin ngritjen e vetëdijes dhe edukimin me qëllim që fëmijët dhe të rriturit të njihen me tepër me konceptet e të drejtave të fëmijëve dhe që të mund t'i përkthejnë idealet e Konventës në kontekste shpirtërore dhe fetare.

Kjo nuk do të thotë që akterët fetarë duhet të bëhen ekspertë të të drejtave të fëmijëve; ata mund të sjellin burimet e tyre në fushen sa i përket mbrojtjes së fëmijëve. Duke rritur ndërgjegjësimin dhe njohjen e të drejtave të fëmijëve dhe çështjeve të mbrojtjes, udhëheqësit fetarë forcojnë rolet që ata luajnë në komunitetet e tyre duke i avancuar idealet e dinjitetit dhe vlerave njerëzore të pandara në traditat fetare.

Kjo pjesë paraqet mundësitë të cilat u ofrohen komuniteteve fetare dhe udhëheqëseve të tyre nga rolet dhe funksionet e tyre ekzistuese për të dhënë kontribute të rëndësishme për parandalimin dhe reagimin ndaj dhunës ndaj fëmijëve. Diskutimi do të adresojë veprimet specifike që mund të merren nga udhëheqësit e organeve fetare, teologët dhe edukatorët, udhëheqësit e besimeve dhe mobilizuesit e komunitetit.

AVOKIMI I PËRGJITHSHËM DHE VEPRIMI

Udhëheqësit fetarë mund të jenë avokatë të fuqishëm të fëmijëve. Ata janë në gjendje të rrisin ndërgjegjësimin për efektet e dhunës ndaj fëmijëve dhe të punojnë drejt parandalimit të saj duke vënë në veprim vlerat e përbashkëta të dhembshurisë, dashurisë, jo-dhunës dhe drejtësisë.

Çdo fëmijë ka të drejtën e mbrojtjes së plotë sipas ligjit. Kur ligji nuk mbron fëmijët, udhëheqësit fetarë mund të ngrenë shqetësime me zyrtarët qeveritarë ose krijuesit e politikave dhe të punojnë me të tjerët për të mobilizuar fushata për reforma. Përfundimi i dhunës ndaj fëmijëve kërkon ndalim ligjor përkrah arsimit dhe mbështetjes. Njerëzit në organizatat me bazë besimi gjithashtu kanë një rol të rëndësishëm për të luajtur duke mbështetur zhvillimin e strategjive të zbatimit në mënyrë që ligjet për të mbrojtur fëmijët të miratohen dhe të monitorohen nga afër. Derisa komunitetet fetare angazhohen në mënyrë efektive në avokim zyrtar rreth reformës ligjore për mbrojtjen e fëmijëve, ndoshta roli i tyre më i fuqishëm është në lehtësimin e dialogut, reflektimit dhe veprimit në lidhje me dhunën dhe shkeljet e të drejtave në kontekstin e tyre kulturor dhe fetar. Kjo është veçanërisht e vërtetë për llojet e dhunës që janë të qenësishme në normat shoqërore dhe zakonet lokale. Duke organizuar dhe angazhuar komunitetet për të shqyrtuar dhunën e kryer dhe duke nxitur një vizion kolektiv të idealeve dhe alternativave, ndryshimi social sjell impenjime dhe sjellje në përputhje me standardet e të drejtave të njeriut.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

-A ka forma të dhunës që mund të jenë të përfshira në traditat tona ose kulturën tonë? Si kuptohen këto veprime në lidhje me rritjen e fëmijëve?

-Çfarë aspekte mbrojtëse të besimit fetar, praktikës dhe komunitetit ekzistojnë për të mbrojtur fëmijët nga dhuna?

-Si u jepet fëmijëve njohje dhe respekt si persona dhe mbajtës të të drejtave të njeriut në komunitet dhe shoqëri më të gjerë?

-Çfarë duhet bërë për t'i dhënë fëmijëve mbrojtje nga të gjitha format e dhunës në nivel kombëtar? Nivel lokal? Brenda vetë komunitetit fetar?

-Cilat janë ligjet e vendit në lidhje me dhunën kundër fëmijëve? A përputhen synimet dhe parimet fetare apo janë në kundërshtim me kuadrin ligjor?

-Cila është vlera e shtuar dhe mbështetja praktike e ofruar nga perspektivat tona fetare në përpjekjet për të eliminuar dhunën ndaj fëmijëve?

Sugjerime për veprim

-Nxitja e diskutimit brenda bashkësisë fetare në lidhje me të drejtat e fëmijëve, përvojat e dhunës brenda ose përreth komunitetit, nevojat për mbrojtje dhe se si komuniteti mund të punojë në përmbushjen e këtyre nevojave.

-Sigurohuni që fëmijët të kenë qasje në informacione dhe burime për të drejtat e tyre si qenie njerëzore në formate të përshtatshme për fëmijën dhe sipas moshës. Sigurohuni që ky informacion të jetë në dispozicion për fëmijët me prejardhje të ndryshme (p.sh., gjinia, paaftësia, përkatësia etnike).

- Bisedoni dhe mbështesni fushatat për t'u dhënë fëmijëve (që janë shfrytëzuar ose janë në shfrytëzim nëpërmjet punës së fëmijëve dhe / ose u ekspozohen formave të tjera të dhunës) mundësi të barabarta për arsim, kujdes shëndetësor dhe kohë për rekreacion dhe lojë.
- Të bëhet propozimi, mbështetja dhe zbatimi i nismave për zhvillimin e sistemeve të mbështetjes për fëmijët e ndjeshëm dhe fëmijët viktimë të dhunës, shfrytëzimit dhe abuzimit, përfshirë vendosjen e procedurave për raportimin e dhunës ndaj autoriteteve dhe linjave të ndihmës telefonike ose mekanizmave të tjerë për fëmijët që kanë nevojë për mbrojtje .
- Theksoni nevojën për të zgjeruar shërbimet e bazuara në komunitet për fëmijët.
- Takimet me zyrtarë të qeverisjes vendore dhe akterë të tjerë kyç për të diskutuar mbi të drejtat e njeriut të fëmijëve, gjininë dhe format e tjera të diskriminimit, si dhe mbrojtjen ekzistuese nga të gjitha format e dhunës në shërbimet lokale, shkollat, organizatat fetare dhe institucionet.
- Bashkëpunoni me grupet ligjore dhe të të drejtave të njeriut në mënyrë që të sillni reforma ligjore që synojnë parandalimin e dhunës kundër fëmijëve dhe mbështetjen e fëmijëve viktimë.
- Iniconi një fushatë ose një mbështetje për përpjekjet ekzistuese për reformën e ligjit si çështje urgjente në shtetet ku dhuna në shtëpi nuk është e ndaluar me ligj.
- Të bëhet sigurimi i këshillave për prindërit është shumë e dobishme, megjithëse nuk mund të jetë e mjaftueshme; mbrojtja e plotë nga dhuna në shtëpi për të gjithë fëmijët do të arrihet vetëm nëse fëmijëve u jepet e drejta themelore për mbrojtje sipas ligjit.
- Te organizohen fushata që të drejtat e fëmijëve dhe eliminimi i dhunës ndaj fëmijëve të përfshihen në planprogramin shkollor.

KUTIA 8: UDHËHEQËSIT RELIGJIOZ PAJTOHEN QË TE NDERRMEREN MASA NE LUFTIMIN E DHUNES KUNDER FEMIJEVE

Deklarata e Kiotos rekomandon që bashkësitë fetare dhe udhëheqësit:

1. **Të ngrisin vetëdijen.** Të ngrisin një vetëdije më të madhe në komunitetet fetare rreth ndikimit të të gjitha formave të dhunës kundër fëmijëve. Të veprojnë në mënyrë aktive për të ndryshuar qëndrimet dhe praktikën që përjetësojnë dhunën - të tilla si ndëshkimi trupor, dhuna emocionale dhe seksuale - në shtëpi, familje, institucione dhe komunitete.
2. **Të bëhet nxitja e fëmijës si person me të drejta dhe dinjitet.** Të përdoren tekste fetare për të dhënë shembuj të mirë për të ndihmuar të rriturit të ndalojnë përdorimin e dhunës në trajtimin me fëmijët.
3. **T'u mësojnë forma jo të dhunshme të disiplinës dhe edukimit.** Të nxisin arsimimin dhe trajnimin në dispozicion për prindërit, mësuesit, udhëheqësit fetarë dhe të tjerët që punojnë me fëmijët për të gjetur forma jo të dhunshme të disiplinës dhe edukimit.
4. **Të bëhet ngritja e vetëdijes për të drejtat e fëmijëve.** Zhvillimi i kurrikulave për t'u përdorur në trajnimin teologjik dhe edukimin e prindërve për të rritur ndërgjegjësimin për të drejtat e fëmijëve dhe mënyrat për të eliminuar përdorimin e dhunës.
5. **Bashkëpunimi ndërfaqetarak.** Të bëhet përdorimi i sinergjive midis bashkësive fetare për të promovuar metodologjitë, përvojat dhe praktikën në parandalimin e dhunës kundër fëmijëve.
6. **Miratimi i legjislacionit për ndalimin e dhunës ndaj fëmijëve.** Avokoni për miratimin dhe zbatimin e legjislacionit për të ndaluar të gjitha format e dhunës ndaj fëmijëve, duke përfshirë edhe ndëshkimin fizik dhe për të siguruar të drejtat e plota

të fëmijëve në përputhje me Konventën për të Drejtat e Fëmijës dhe marrëveshjet e tjera ndërkombëtare dhe rajonale.

7. **Të krijoj ndërgjegjësimin e publikut.** Të përdoren ditë të veçanta, si Dita Ndërkombëtare e Fëmijës, për të sjellë vëmendjen e publikut dhe medias në çështjet e të drejtave të fëmijëve, veçanërisht në dhunën ndaj fëmijëve.

Feja nuk pranon asnjë formë dhune ndaj njerëzve, veçanërisht kundër fëmijëve. Të gjithë muslimanët janë të detyruar të rrisin ndërgjegjësimin, por për udhëheqësit fetarë është puna e tyre. Duhet të theksojmë rolin e fesë në lidhje me këtë çështje.

Sayed Mousavi Bojnourdi

LIDERËT FETARE

Si këshilltarë dhe administratorë, udhëheqësit fetarë janë pozicionuar në mënyrë unike për ta bërë problemin e dhunës kundër fëmijëve një shqetësim kritik dhe për të qenë në ballë të veprimeve për ta parandaluar dhe eliminuar atë.

Lidhjet fetare përbëjnë një pjesë thelbësore të identitetit kulturor të një komuniteti.

Shumë organe fetare arrijnë një numër të madh njerëzish që nuk janë shërbyerë nga grupe të tjera, posedojnë struktura që ofrojnë ndihmë dhe përkrahje praktike dhe sigurojnë udhëzime shpirtërore.

Udhëheqësit fetarë kanë aftësinë dhe përgjegjësinë për t'u siguruar që fëmijët brenda organizatave dhe komuniteteve të tyre të mbrohen nga dhuna e të gjitha llojeve. Duke modeluar sjellje të përshtatshme dhe të respektueshme ndaj fëmijëve, udhëheqësit fetarë udhëzojnë pjesëtarët e komunitetit. Duke lehtësuar dialogun dhe reflektimin brenda komuniteteve të tyre, udhëheqësit fetarë ushqejnë vetëdijësimin për të vënë në dyshim praktikën e tanishme dhe parashikojnë praktika alternative që shprehin idealet më të larta të sistemeve të tyre të besimit.

PYETJE PËR REFLEKTIM DHE DISKUTIM

-Cili është statusi i fëmijëve në organizata dhe bashkësi fetare?

-A ka besime apo praktika brenda traditës fetare që mund të jetë në kundërshtim me standardet e të drejtave të fëmijëve?

-Cilat besime apo praktika brenda traditës fetare dhe komunitetit i mbrojnë fëmijët nga dhuna?

-Çfarë masash mund të ndërmerren për të parandaluar dhunën kundër fëmijëve në bashkësinë fetare? Cili është roli i lidershit në udhëheqjen e këtyre përpjekjeve?

-Cili është roli i duhur i lidershit të bashkësisë fetare në ndikimin e debatit të politikave publike, siç janë legjislacioni në lidhje me fëmijët, dhuna dhe të drejtat e tyre?

SUGJERIME PËR VEPRIM

-Identifikoni një pikë qendrore për çështjet e fëmijëve në bashkësinë fetare dhe mbështesni autoritetin e atij personi për të zhvilluar dhe zbatuar veprimet e duhura.

- Përkrahja e diskutimeve të hapura dhe të ndershme se si kultura dhe traditat mund të përdoren për të justifikuar dhunën ndaj fëmijëve, si dhe si udhëheqësit fetarë mund të jenë agjentë për ndryshim, në mënyrë që organizatat fetare të jenë vende ku dhuna ndaj fëmijëve nuk tolerohet.
- Sigurohuni që organizata fetare - kisha, xhamia, sinagoga apo tempulli të jetë një vend i sigurt dhe mbështetës për fëmijët. Bëni një studim mbi politikat dhe procedurat e mbrojtjes së fëmijëve për të siguruar që fëmijët të jenë plotësisht të mbrojtur nga dhuna. Nëse nuk ekzistojnë politika, e bëjnë atë prioritet për të zhvilluar politika të tilla, me përfshirjen kuptimplotë të fëmijëve.
- Zhvilloni mënyra të arritshme për fëmijët që të raportojnë raste të dhunës në organizatën fetare. Sigurohuni që ka pika kontakti konfidenciale për fëmijët që të kërkojnë këshilla, asistencë dhe kujdes më të mirë profesional.
- Të sigurohet që politika dhe praktika në të gjithë organizatën fetare të pasqyrojnë respekt për fëmijët, të promovojnë barazinë dhe të rrisin statusin e vajzave dhe djemve, duke promovuar të drejtën e tyre për t'u rritur pa dhunë dhe poshtërim.
- Sigurimi i trajnimit për mbrojtjen e fëmijëve dhe udhëzimeve për të gjithë njerëzit që punojnë në organizatën fetare dhe krijimi i linjave të qarta të llogaridhënies dhe metodave të vlerësimit për të siguruar që fëmijët të jenë plotësisht të mbrojtur.
- Të bëhet përkrahja e parimeve të disiplinës pozitive në organizatën fetare dhe zhvillimi i trajnimit për stafin dhe mësuesit.
- Bashkohuni në përpjekje bashkëpunuese me të tjerët që kërkojnë të ndikojnë në politikat publike rreth çështjeve kryesore të të drejtave të fëmijëve, në përputhje me besimet dhe prioritetet e bashkësisë fetare.

KUTIA 9. KËSHILLI JUG-AFRIKAN I KISHAVE PËR DËNIMIN E KORPORATAVE

Gjatë vitit 2007, Këshilli i Kishave të Afrikës së Jugut, një organizatë ombrellë që përfaqësonte mbi 16 milionë të krishterë nga 26 prerje në Afrikën e Jugut, të mbështetur nga Save the Children, prodhoi një letër pozitive dhe një parashtrim në Komitetin e Portofolit për Zhvillimin Social. Gazeta shpjegoi argumentet fetare kundër ndëshkimit trupor: "Ligji i zakonshëm nuk toleron dhunën ndaj grave, të moshuarve apo të ndonjë të rrituri për këtë çështje. As ligji i zakonshëm nuk dallon mes niveleve të dhunës, çfarëdo intensiteti në çfarëdo pjesë të trupit dhe me çfarëdo që të zbatohet rrahjen. Po kështu, nuk duhet të mbajmë mendimin e pranimit të çdo niveli të dhunës që përfshin fëmijët. Fëmijët janë edhe njerëz. "Burimi: Hemstreet, C dhe K. Vermeulen, Religjionet, Promovimi i Disiplinës Pozitive dhe Heqja e Ndëshkimit Takorr - Pyetjet më të shpeshta, Letra e Pozitës, Këshilli i Kishave të Afrikës së Jugut, 2007.

Nuk ka asnjë të mirë më të madhe se një fëmijë

Fëmijët u besohen prindërve të tyre për t'u dashuruar, udhëzuar dhe mbrojtur. Megjithatë, fëmijët mund të jenë një sfidë për t'u rritur në një qytetari të mirë. Ka shumë mënyra pozitive për t'i udhëhequr ato si përqafimi, mirësia, koha e kaluar duke u shpjeguar, duke u dhënë drejtimin e duhur dhe duke i'u dhënë një shembull të asaj çfarë ju dëshironi që ata të bëhen.

Edukatorët fetarë janë gjithashtu të vendosur për të zhvilluar mjete dhe burime për të adresuar dhunën ndaj fëmijëve dhe për të mësuar si fëmijët ashtu edhe të rriturit rreth Konventës për të Drejtat e Fëmijës.

PYETJE PËR REFLEKTIM DHE DISKUTIM

- Si mund të përdoren tekstet, mësimet dhe doktrinat fetare nga traditat e ndryshme për të perkrahur të drejtën e pandarë njerëzore të fëmijëve për t'u rritur pa dhunë?
- A ka ndonjë besim dhe praktikë që kontribuon në dhunën kundër fëmijëve?
- A ka ndonjë besim dhe praktikë që perkrahe mbrojtjen e fëmijëve nga dhuna?
- A japin mësimdhënien fetare dhe edukimin për të drejtat e fëmijëve standardet e tanishme?
- Cilat qasje për bursa dhe mësimdhënie mund të sigurojnë që të drejtat e fëmijëve të respektohen?

TEOLOGËT DHE EDUKATORËT

Teologët dhe edukatorët e të gjitha traditave fetare mund të theksojnë, në mësimet dhe praktikat e tyre, rëndësinë e të drejtës së fëmijëve për t'i rritur dhe zhvilluar pa dhunë. Çdo traditë fetare posedon burime të pasura brenda teksteve të shenjta dhe mësimëve për të mbrojtur mosdhunën dhe për të promovuar respektin për fëmijën.

Trajnimi teologjik siguron mundësi të mëtijshme për të zhvilluar kërkime dhe studime të shkrimeve të shenjta dhe doktrinës që mund të përdoren për të luftuar dhunën ndaj fëmijëve.

Dijetarët fetarë mund të jenë gjithashtu përgjegjës për edukimin fetar, duke përfshirë mësimdhënien dhe këshillimin me bazë në shkollë. Këto janë rolet kryesore që ofrojnë mundësi për të punuar me të tjerët në drejtim të parandalimit dhe eliminimit të dhunës kundër fëmijëve.

SUGJERIME PËR VEPRIM

- Përdorni informacionin në Studimin e Dhunës për të edukuar njerëzit rreth efekteve shkatërruese të dhunës në rritjen dhe zhvillimin e fëmijëve, si dhe për të kontekstualizuar sfidat brenda komunitetit.
- Identifikoni mësimet nga tekstet fetare që promovojnë mosdhunën, mosdiskriminimin dhe respektin për fëmijët. Përfshini këto në liturgjitë, lutjet dhe studimet fetare.
- Sqaroni keqinterpretimet e teksteve fetare të përdorura për të përjetësuar dhunën ndaj fëmijëve dhe / ose pabarazinë midis djemve dhe vajzave.

- Mësoni mënyra për të komunikuar dhe zgjidhur konfliktet pa dhunë
- Të ketë zhvillim të materialeve të trajnimit për të inkurajuar reflektimin teologjik dhe për të qartësuar interpretimin e shkrimeve të shenjta në mënyrë që t'i japin fund justifikimeve fetare të bazuara në besim të dhunës kundër fëmijëve.
- Sfidoni ata që përdorin fenë, kulturën ose traditën e tyre për të justifikuar dhunën ndaj fëmijëve.

KUTIA 10. KËRKIMET SHKOLLORE TË TEKSTEVE FETARE PËR PROMOVIMIN E TË DREJTAVE TË FËMIJËVE

Udhëheqësit fetarë në Norvegji marrin masa për të qartësuar kuptimin e teksteve fetare. Udhëheqësit e Kishës në Norvegji ranë dakord për një propozim të Avokatit të Popullit Norvegjez për Fëmijët për një rishikim të Biblës dhe të zëvendësojnë fjalën "ndëshkim" në librin e Proverbave të Dhiatës së Vjetër. Avokati i Popullit zbuloi se fëmijët që kishin kontaktuar me zyrën e tij dhe thanë se ishin nënshtruar me dënime fizik besonin se dhuna mund të ishte autorizuar nga Bibla. Konferenca e Peshkopëve të Norvegjisë deklaroi:

Fjala "ndëshkim" ka fituar një kuptim që ndryshon nga kuptimi i saj origjinal. Në përdorimin modern norvegjez, fjala "ndëshkim" është pothuajse sinonim me ndëshkimin trupor. Sot kjo fjalë është e papërshtatshme për të pasqyruar atë që është e përfshirë kur Bibla flet për përgjegjësinë e prindërve për të rritur dhe udhëzuar fëmijët e tyre... Ne i përkrahim ata që punojnë në Kishë që t'i kushtojnë vëmendje më të madhe dhunës ndaj fëmijëve - në predikimet, edukimin dhe udhëzimin e tyre. Burrat dhe gratë që punojnë në kishë duhet të tregojnë se si një dhunë e tillë paraqet një shkelje të vlerave njerëzore dhe është në konflikt me etikën e krishterë. Në të kaluarën, ndëshkimi trupor u praktikua si pjesë e rritjes së fëmijëve. Sot e dimë se këto metoda të tilla dënimi janë shkatërruese dhe ofenduese ndaj fëmijëve. Shumë prej tyre kanë lëndime mendore ose fizike të përhershme nga përdorimi i dhunës gjatë fëmijërisë së tyre.

Imamët Mauritanian dhe Rrjeti i Liderëve Fetar për të Drejtat e Fëmijëve hulumtojnë dënimin në Kuran, por në Kuran nuk ka ndëshkim dhe dhunë ndaj fëmijëve. Në Mauritani, ndëshkimi trupor është i përhapur në "MAHADRA" (shkolla Kuranore), shkolla fillore laike, dhe brenda familjeve kjo konsiderohet një metode e përshtatshme dhe efektive për edukim e disiplinë. UNICEF Mauritania analizoi këtë fenomen në mënyrë që të gjejë mënyrën më të mirë për t'iu adresuar atyre. Duke pasur parasysh pozitën e shquar të udhëheqësve fetarë në Republikën Islamike të Mauritanisë, një partneritet me rrjetin e Imamëve dhe Liderëve Fetar për të Drejtat e Fëmijëve konsiderohej një pikë e përshtatshme hyrjeje. Kjo hyrje është gjithashtu në përputhje me rekomandimet e Sekretarit të Përgjithshëm të Studimit të Kombeve të Bashkuara mbi dhunën ndaj fëmijëve, e cila kërkon bashkëpunim të ngushtë me udhëheqësit e komuniteteve fetare.

Rrjeti i Imamëve nga ana e tyre, zhvilloi një studim për të vlerësuar nëse ndalohet ndëshkimi fizik në Islam. Studimi arriti në përfundimin se dhuna nuk ka vend në Kuran, dhe kështu nuk ka vend në Islam. Rezultatet e studimit do të formojnë bazën e një fetva-je (një opinion fetar i lëshuar nga një autoritet islamik për çështje të ndryshme rreth ligjeve në Islam dhe si ato duhet të kuptohen, interpretohen apo zbatohen) duke përfshirë dhunën fizike dhe verbale ndaj fëmijëve në sistemin arsimor, si dhe në shtëpi. "Dëshmia që ndëshkimi trupor është i ndaluar nga Islami është e qartë dhe e qëndrueshme për të gjithë ne", deklaroi Presidenti i Rrjetit të Imamëve, Hademine Ould Saleck. "Ne duhet të zbatojmë sheriatin (ligjin islam), i cili plotësisht mbron fëmijët."

Megjithatë një studim i ngjashëm ishte kryer në Iranin shiit, ky është studimi i parë i kryer brenda një mjedisi suni.

Ky studim gjithëpërfshirës i pashembullt si dhe i pranuar ndërkombëtarisht do të shpërndahet gjerësisht në Mauritani (në shkollat, mahadras, xhamitë dhe familjet), për të fituar një konsensus në botën islame dhe në fund të sqarojë qëndrimin e Islamit ndaj ndëshkimit trupor ndaj fëmijëve.

Mobilizimi i dijetarëve fetarë për të shqyrtuar synetimin e femrave

Në Egjipt, të dhënat e programeve për vlersim tregojnë se synetimi i femrave vazhdon të jetë një faktor i fortë në mesin e njerëzve. Përveç kësaj, në fushat ku qëndrimet janë duke ndryshuar, atje vazhdojnë të jenë xhepa të rezistencës, veçanërisht në komunitetet muslimane.

Është formuar një program kombëtar prej intelektualëve dhe studiuesve fetarë kundër synetimit femëror. Ata krijuan dhe organizuan grupin nacional nga opozita fetare që synon të përmirësojë ligjërimin progresiv të personelit fetar. Grupi përforcon mesazhin e tij përmes ndërhyrjeve në media dhe shtrirjes drejt popullatës në përgjithësi, duke promovuar informacione të qarta dhe të qëndrueshme.

Përfshirja e udhëheqësve fetarë si një grup, jashtë kufijve të fshatrave dhe komuniteteve, ka ndihmuar për të rritur dialogun publik mbi këtë temë. Për më tepër, në vitin 2008 Këshilli Suprem i Kërkimeve Islame Al-Azhar lëshoi zyrtarisht një "fetva" ligjeratë (deklarate) që shpjegonte se synetimi i femrave nuk ka bazë në sheriatin kryesor islam ose ndonjë nga dispozitat e saj të pjesshme dhe se është një veprim mëkatar që duhet të shmanget.

Burimet: a. Rrjeti i Informacionit për të Drejtat e Fëmijëve, 'Norvegjia: Kisha mbështet rimendimin e Biblës për ndëshkimin trupor', Lajme

Publikimi, 22 janar 2008. b. Zyra e UNICEF-it në Mauritani, 2009. c. UNICEF 2009.

Liderët në vendet e adhurimit

Imamë, ministra, klerikë, rabinë, priftërinj dhe të tjerë udhëheqës të vend - adhurimeve fetare dhe shpirtërore luajnë role të rëndësishme me përvojën individuale dhe kolektive të komuniteteve të tyre. Nga njëra anë, ata lehtësojnë praktikimin e adhurimeve nga komuniteti, si dhe dialogun dhe reflektimin mbi teologjinë dhe çështjet sociale.

Po aq i rëndësishëm është roli që udhëheqësit e vend-adhurimeve luajnë në udhëzimin dhe mbështetjen e individëve të komunitetit gjatë udhëtimit të tyre shpirtëror, veçanërisht gjatë periudhave të vështira dhe vështirësive të ndryshme.

Nxitja e reflektimit për adhurimet

Në traditat fetare ku njerëzit mblidhen për adhurim, udhëheqësit fetarë janë shpesh në pozitë të inkurajojnë komunitetin dhe të reflektojnë mbi çështjen e dhunës kundër fëmijëve nëpërmjet predikimit, leximeve, lutjeve dhe udhëzimeve shpirtërore.

Udhëheqësit fetarë kanë mundësi të flasin për kujdesin e fëmijëve kur ata udhëheqin në ceremonitë që shënojnë ritet e tilla si p.sh mirëpritja e një fëmiju të ri në jetën e një bashkësie fetare.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

Çfarë mundësi ofrohen gjatë ceremonive fetare për nxitjen e reflektimit individual dhe kolektiv mbi praktikën ekzistuese? Cili është raporti i parimeve fetare me të drejtat e njeriut? Çfarë mund të bëhet për t'i avancuar ato?

Si janë përfshirë vajzat dhe djemtë, fëmijet me prejardhje të ndryshme dhe me aftësi të ndryshme në ceremonitë dhe ngjarjet fetare? Si ndryshon përvoja e tyre e praktikimit të adhurimeve nga ajo e të rriturve? Nëse ndryshon, a merret parasysh në adhurimet e përbashkëta?

A tregojnë respekt për fëmijët këto mënyra të ceremonive në të cilën zhvillohet adhurimi dhe religjioni?

Sugjerime për veprim

- Të planifikohen shërbime featre dhe organizime të dedikuara për fëmijët dhe mosdhunën; të përfshihen fëmijët në procesin e planifikimit dhe kryerjen e shërbimive apo në organizim.
- Gjatë adhurimit, festivaleve dhe ngjarjeve fetare, përdorni lutje të veçanta, lexime dhe shkrime të shenjta që nxisin respektin për gjendjen fizike, shpirtërore dhe emocionale.
- Shfrytëzoni mundësitë e rriteve fetare gjatë fazave të jetës së fëmijëve për t'u siguruar prindërve informacion dhe burime për çështjet kyçe, të tilla si arsimi, ushqimi dhe perkujdesja pozitive jo e dhunshme.
- Ofroni mbështetje për prindërit dhe gjyshërit e rinj, duke formuar grupe për diskutim rreth disiplinës pozitive dhe prindërimit pa dhunë, ndër shqetësimet e tjera dhe të shëndetit.
- Mbaj një manifestim publik të dedikuar për fëmijët dhe kundër dhunës dhe mos harroni fëmijët që kanë vuajtur si pasojë e dhunës.
- Sigurohuni që përdorimi i teksteve fetare nxit disiplinë pozitive jo të dhunshme dhe dënon dhunën ndaj fëmijëve.

- Nxitni diskutim të hapur të teksteve që mund të përdoren për të justifikuar dhunën dhe për të lehtësuar reflektimin
- Inkurajo diskutim të hapur të teksteve që mund të përdoren për të justifikuar dhunën dhe të lehtësojnë reflektimin dhe dialogun në lidhje me zhvillimin e mendimit në të drejtat e fëmijëve dhe teologjinë.
- Inkurajoni reflektimin teologjik dhe kërkojini lutje të veçanta dhe ritualet e zhvilluara tashmë për t'u marrë me çështjet bashkëkohore që kanë të bëjnë me dhunën.
- Shkruani ligjërimet, lutjet dhe leximet në atë mënyrë që të promovojnë pajtimin ndaj fëmijëve dhe mosdhunës.
- Përfshini kontributet e fëmijëve sipas nevojave të tyre gjatë procesit të përzgjedhjes së udhëheqjes.
- Udhëheqësit e vend-adhurimeve kanë një rol të rëndësishëm duke siguruar mbështetje dhe udhëzime për prindërit dhe në promovimin e marrëdhënieve pa dhunë mes të gjithë anëtarëve të familjes.
- Kujdesi pastoral mund të përfshijë hapësirë për shërim dhe referime për ata të cilët janë prekur nga dhuna. Shërbime speciale të adhurimit, me lutje dhe lexime të përshtatshme, mund të përbëjnë një pjesë të rëndësishme në procesin e shërimit tek fëmijët - dhe për të rriturit që ende vuajnë nga efektet e dhunës së fëmijërisë.

KUTIA 11. NJË LUTJE

Ne ju japim mirënjohje për privilegjin dhe përgjegjësinë e rritjes së fëmijëve, me gjithë aftësinë e tyre për të bërë punë të mrekullueshme dhe me kënaqësi.

Ne po vijmë tek ju edhe në pikëllim që shpesh fëmijët tanë marrin shumë më pak nga ne sesa ata meritojnë, madje deri në pikën e abuzimit.

Lutemi që ju të lëvizni në zemrat dhe mendjet e prindërve, mësuesve, ligjvënësve dhe të gjithë njerëzve kudo me një dëshirë të zjarrtë për respektimin e fëmijëve tanë dhe paqen për familjet tona.

Për atë që kemi marrë nga fëmijët tanë na bëjnë vërtet mirënjohës dhe për atë që kemi bërë keq me fëmijët tanë na bëjnë të jemi të penduar me të vërtetë.

Burimi: John Pritchard, Bishop of Oxford, as cited in Churches' Network for Non-Violence, Resources for Worship: Respecting Children, 2008, p. 4.

KUTIA 12. LUTJET E BOTËS PËR PRINDËRIT DHE FËMIJËT

PROTESTANTI I KRISHTERË: LUTJA E PRINDËRVE

Kur e ngre dorën te fëmijët e mi, nuk mund të jetë kurrë në zemërim; por për të ngushëlluar, për t'ju kujdesur dhe për të puthur. Kur unë ngre zërin tim për fëmijët e mi, nuk mund të jetë kurrë në tërbim; por për të lëvdur, nxitur dhe vlerësuar.

Kur i ngre sytë fëmijëve të mi, nuk mund të jetë kurrë tallje por me qeshje, kënaqësi dhe argëtim. Kur unë ngre zemrën time në lutje për ju, është një lutje prindërore për fëmijët e mij, ndërsa ajo i përfshin ata me dashuri, drejtësi dhe respekt.

BEKIMI HEBRE MBI FËMIJËT DHËNË TË PREMTEVE MBRËMA. (Shabbat)

Dashte Zoti ty të pëlqejë Efraimi dhe Menashe (për djemtë). Dhashte Zoti të të bëj si Sarah, Rebecca, Rachel dhe Lea. (për vajzat)

T'ju bekojë dhe të kujdeset për ju.

Dhashte Zoti të drejtoj fytyrën ndaj jush dhe t'ju mëshirojë

Të jetë i prirur ndaj jush dhe t'ju jep paqe.

LUTJE DHE HADITHE MUSLIMANE NË LIDHJE ME FËMIJËT

"Asgjë tjetër që një prind mund t'i japë fëmijës së tij (ose të saj) s'është më mirë sesa një edukim i mirë. "(Et-Tirmidhi)

"All-llahu e mëshirofte një prind që e ndihmon fëmijen dhe ai (Fëmija) është mirënjohës dhe i sjellshëm ndaj tij "(Ibn Abu Shaybah, Al-Musannaf, Kitab al-Adab, 6/101)

"Është mëkat i rëndë lënja pas dore e një personi, mbajtjen e të cilit e kemi përgjegjësi. "(Ebu Davudi)

"Nuk është një prej nesh ai që nuk tregon mëshirë ndaj një të riu ". (Et-Tirmidhi)

"Kini frikë All-llahun dhe jeni të drejtë ndaj fëmijëve tuaj." (Muslim, Sahih, Kitab al-Hibat 3 / 1242-1243)

REFERENCA TË SIKHUT NË SHKRIMET E SHENJTA PËR RENDIN E FËMIJËVE

Perëndia i Lartë, nëpërmjet Mësuesit Hyjnor, mbron dhe i ruan fëmijët. "(Siri Guru Granth Sahib, f. 819)

"Perëndia i ushqen të gjithë fëmijët..."(Siri Guru Granth Sahib, fq. 957)

LUTJET BAHÁ'Í

O Zot! Edukoj këta fëmijë.

Këta fëmijë janë bimët e pemishtës së dhuruar prej jush,

lulet e livadhit, trëndafilat e kopshtit.

Lëre shiun mbi ta; le të shkëlqejë dielli i realitetit me ta - Dashuria jote.

Le t'i rifreskon fryma jote që ata të mund të stërviten, të rriten dhe të zhvillohen, dhe të shfaqen në bukurinë më të madhe.

Ti je dhënësi. Ti je i Gjithmëshirshmi.

LUTJET KATOLIKE:

Lutja e prindërve për fëmijët e tyre

O Zot, ati i plotfuqishëm, ne ju falënderojmë sepse na ka dhënë fëmijë. Ata janë gëzimi ynë, dhe ne pranojmë me qetësi shqetësimet, frikërat dhe punët, të cilat na sjellin dhimbje. Na ndihmoni t'i duam sinqerisht. Përmes nesh ju dhe jetën atyre; nga përjetësinë që i njihni dhe i doni.

Na jepni mençuri për t'i udhëzuar, durimin për t'i mësuar, vigjilencën për t'i mësuar me të mirën me shembullin tonë.

Mbështete dashurinë tonë në mënyrë që t'i marrim ata përsëri kur ata kanë humbur dhe t'i bëjmë ata të mirë.

Shpesh është kaq e vështirë për t'i kuptuar, për të të qenë si ata duan që ne të jemi, për t'i ndihmuar ata të shkojnë në rrugën e tyre. Bëje që ata gjithmonë ta shohin shtëpinë tonë si një parajsë në kohën kur ata kanë nevojë. Na mëso dhe na ndihmo, o Atë i mirë. Amin

Burimet: a. Rachel Matthews, siç përmendet në librin e kishave, Rrjeti për Jo Dhunim, Burime për Adhurim: Respektimi i Fëmijëve, 2008, fq. B. Siddur, libër hebre e lutjes. c. Universiteti Al-Azhar dhe UNICEF, Fëmijët në Kosovë

Islami, kujdesi, edukimi dhe mbrojtja e tyre, 2005. d. Siri Guru Granth Sahib, teksti origjinal në Gurmukhi, anglisht përkthimi nga Dr. Tarunjit Butalia.

SUGJERIME PËR VEPRIM

Bashkëpunoni me njerëz të kualifikuar për të siguruar standard më të lartë shpirtëror dhe psikologjik, mbështetje dhe udhëzime për fëmijët që kanë pësuar nga aktet e dhunës.

Zhvilloni grupe mbështetëse për prindërit ku ata mund të ndajnë sfidat dhe arritjet e tyre dhe të mbështesin njëri-tjetrin në zgjidhjen e problemeve pa përdorur dhunën.

Promovoni forma pozitive, jo të dhunshme të prindërimit dhe edukimit për zgjidhjen e konflikteve për prindërit e ardhshëm.

Bashkohuni në përpjekje të besimit dhe komunitetit për të kryer ngjarje të veçanta, të tilla si manifestime, në nder të atyre që janë prekur nga dhuna.

MOBILIZUESIT E KOMUNITETIT

Udhëheqësit fetarë shpesh kanë detyra qytetare dhe përgjegjësi udhëheqëse në komunitet, duke u dhënë atyre autoritet për të punuar me organizatat e të drejtave të njeriut dhe aktorë të tjerë për të eliminuar dhunën kundër fëmijëve

Ata gjithashtu mund të përfshihen në parandalimin e dhunës përmes avokimit për të drejtat ligjore dhe ndryshimin e politikave sociale dhe punën me komunitetet dhe familjet për të sfiduar qëndrimet jo-mbrojtëse dhe sjelljet ndaj fëmijëve dhe promovimin e respektit për të drejtat e fëmijëve. Shumë bashkësi fetare gjithashtu ofrojnë shërbime të drejtpërdrejta për fëmijët dhe familjet në nevojë, në bashkëpunim me qeverinë.

Duke pasur parasysh njohuritë e tyre mbi qëndrimet dhe traditat e komunitetit, udhëheqësit fetarë kanë shumë burime për të sfiduar - me ndjeshmëri - praktikën e dëmshme kundër fëmijëve. Ata janë në gjendje të lehtësojnë diskutimin dhe ndikimin e politikës në mënyrë që të ndihmojnë njerëzit të gjejnë zgjidhje për të parandaluar dhe luftuar dhunën kundër fëmijëve në kontekstet ku ndodhen.

Komunitetet fetare shpesh kanë kontakt me familje në faza të ndryshme të jetës, dhe janë bashkë të vendosura për të iniciuar programe të bazuara në komunitet për të mbështetur fëmijët. Këto projekte mund të përfshijë komunitetin në gjetjen e zgjidhjeve për zbatimin e ndryshimit. Festimet qytetare, disa festa fetare dhe Dita Ndërkombëtare e Fëmijëve mund të ofrojnë mundësi për të rritur ndërgjegjësimin rreth dhunës ndaj fëmijëve dhe për të tërhequr mbështetje për reformën.

KUTIA 13. AVOKIMI PËR FËMIJËT: SHEMBUJ NGA IRANI DHE KENIA

Në Ditën Botërore të Fëmijëve 2007, Grand Ajatollahu

Abdolkarim Mousavi Ardebili foli për dhunë kundër fëmijëve: "Kur është fjala për problemin [e dhunës ndaj fëmijëve] heshtja ose mohimi vetëm sa do të përkeqësojë situatën. Duhet ta pranojmë realitetin e hidhur që dhuna ndaj fëmijëve ekziston në shtëpi, familjet, institucionet dhe shoqëritë përreth botës. Të gjitha mjetet duke përfshirë udhëzimet e larta të Perëndisë dhe ndikimi i liderëve fetar duhet të përdoren për të ndryshuar situatën dhe eliminimin e sjelljes së dhunshme kundër fëmijëve.

Në Ditën Ndërkombëtare të Fëmijës, 16 qershor 2007, Religjionet për Paqe Ndërfetare

Këshilli i Kenias dënoi incidentet në rritje të formave seksuale dhe të tjera të dhunës kundër fëmijëve. Në një deklaratë të fuqishme, Këshilli u bëri thirrje të gjithë kenianëve të marrin masa për mbrojtjen e fëmijëve nga të gjitha format e dhunës dhe abuzimit, duke theksuar se aktet e dhunës pengojnë rritjen e fëmijëve dhe ju mohojnë mundësitë për tu zhvilluar në mireqenie. Deklarata u nënshkrua nga Kryepeshkopi katolik i Nairobit, Ndingi Mwana A 'Nzeki, Kryepeshkopi anglez Benjamin Nzimbi, Profesor Abdulgafur El Busaidy nga Gjykata e Lartë Muslimane e Kenisë dhe Rashmin Chitnis i Këshillit Hindu.

Burimet: a. Grand Ayatollah Abdolkarim Mousavi Ardebili, 'Një Mesazh për Ditën Botërore të Fëmijëve Iran', 2007. b. Këshilli Ndërfetar i Kenias, Deklarata, Dita Ndërkombëtare e Fëmijës, 2007.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

- Çfarë dihet për natyrën dhe shkallën e dhunës kundër fëmijëve në komunitet?
- Si munden ligjet lokale, zakonet, vlerat fetare dhe traditat të ndikojnë në mbrojtjen e të dy palëve vajzave dhe djemve në të gjitha mjediset e komunitetit?
- Fëmijët me aftësi të kufizuara janë veçanërisht të pambrojtur nga dhuna. Cilat janë qëndrimet dhe vlerat e komunitetit ndaj fëmijëve me aftësi të kufizuara?
- Si kuptohet gjuha e të drejtave të fëmijëve në komunitet?
- Cilat janë disa nga nevojat prioritare të fëmijëve në komunitet dhe kush po punon për t'i adresuar ato?

Sugjerime për veprim

- Ngritja e vetëdijes për dhunën ndaj fëmijëve duke edukuar komunitetin rreth formave të dhunës, pasojat e saj për fëmijët dhe të drejtat që kanë fëmijët.
- Ndërtimi i lidhjeve me komunitetin përmes rrjeteve ekzistuese, organizatave dhe grupeve fetare.

- Formimi i një grup veprimi për të identifikuar dhe të përcaktuar rreziqet për fëmijët në bashkësinë lokale dhe të zhvillmi i një plani të veprimit për të adresuar problemin.
- Qasja e organizatave të komunitetit dhe oferta për të folur për Studimin e Dhunës dhe çfarë duhet bërë për t'ju përgjigjur dhe parandaluar dhunën kundër fëmijëve. Shpjegoni mënyrat në të cilat çdokush mund të luajë një rol.
- Plan i një takimi të komunitetit për të bashkuar njerëzit dhe për të zhvilluar partneritete për të punuar së bashku për të parandaluar dhe luftuar dhunën kundër fëmijëve. Në varësi të natyrës së takimit, kjo mund të ndodhë në një vend adhurimi ose në një vend neutral. Përfshini fëmijët dhe adoleshentët në këto aktivitete.

KUTIA 14: DIALOGU I KOMUNITETIT PËR ZGJIDHJEN SYNETIMIT TEK FEMRAT NË ETIOPI

Në shoqërinë Afari, pothuajse gjithkush është musliman dhe identiteti i grupit bazohet në përkatësinë e fisit ose në linjën patrilineare.

Një OJQ lokale trajtoi çështjet që përfshijnë HIV / AIDS dhe synetimin e femrave duke angazhuar komunitetet nomade nëpërmjet seancave të dialogut në komunitet të udhëhequra nga lehtësuesit të cilët u respektuan nga anëtarët e komunitetit.

Analiza e përvojës tregoi se informacioni më me ndikim erdhi nga udhëheqësit fetarë të cilët theksuan se Islami nuk e mbështet synetimin e femrave dhe se Këshilli i Lartë i Çështjeve Islame kishte deklaruar se praktika nuk kishte bazë islame. Kjo habiti shumë dhe krijoi diskutime të shumëta. Mësimi se Islami nuk e mbështet këtë praktike e bëri të mundur që anëtarët e komunitetit të marrin në konsideratë ndërprerjen e saj. Për breza, synetimi i femrave ishte praktikuar si një veprim me bazë fetare, kështu që udhëheqësit fetarë deklarojnë publikisht se Islami nuk e ka miratuar atë asnjëherë, anëtarëve të komunitetit u dha liria për të braktisur praktikën pa frikën se ata do të kundërshtonin detyrimet e tyre fetare.

Për më tepër, gjatë seancave të dialogut në komunitet dhe në tubime të ndryshme publike, klanet dhe udhëheqësit fetarë shprehën hapur dhe qartë qëndrimin e tyre kundër praktikës dhe mbështeten anëtarët e tyre të fshatit për ta braktisur atë. Secili fshat, pas diskutimeve të thella, e mori vendimin me një shfaqje të duarve ose me aklamacion. Vendimmarrja është me konsensus, dhe për të vëltuar premtimet, udhëheqësit fetarë kryen një lutje (Du'a).

Burimi: Dagne, Haile Gabriel, Etiopi: Një Analizë Krahësuese e Dinamikës Sociale të Braktisjes së Dëmshme Praktikave në Katër Vendndodhjet, Seritë e Veçanta mbi Normat Sociale dhe Praktikave të Dëmshme, Letra e Punës Innocenti Nr. 2009- 07, Firence, UNICEF Innocenti Research Centre, 2009.

7

BASHKËPUNIMI ME PARTNERËT E INTERESUAR

Asnjëri prej nesh nuk mund ta trajtojë këtë problem i vetëm. Ajo kërkon partneritet, solidaritet dhe ndërtimi të aleancave. Edhe pse fetë tona kanë shumë për të ofruar, ne jemi gjithashtu të hapur për të mësuar më shumë për zhvillimin dhe mirëqenien e fëmijëve nga sektorë të tjerë, në mënyrë që secili të maksimizojë pikat tona të forta. Jemi shumë të vendosur për të nxitur mekanizma efektivë për bashkëpunimin ndërfaqetor për të luftuar në mënyrë më efektive dhunën ndaj fëmijëve.

Deklarata e Kiotos, Fetë për Paqe, Asambleja e Tetë Botërore, Kyoto, Japoni, 2006.

Natyrë shumëdimensionale e dhunës ndaj fëmijëve kërkon një qasje shumëplanëshe. Është e rëndësishme që njerëzit nga të gjitha komunitetet të punojnë së bashku për të siguruar që mbrojtja e fëmijëve të jetë një shqetësim kryesor. Anëtarët e bashkësive fetare i sjellin forca dhe mjete të panumërta në përpjekjet për të parandaluar dhe eliminuar dhunën kundër fëmijëve dhe duke krijuar lidhje me akterët e tjerë kyç, ato zgjerojnë dhe pasurojnë rrjetin e përfshirjes.

Ky seksion sugjeron pyetje dhe veprime që mund të shfrytëzohen nga udhëheqësit dhe grupet fetare për t'u angazhuar në mënyrë efektive me akterë të tjerë kryesorë që punojnë për të parandaluar dhe për t'iu përgjigjur dhunës ndaj fëmijëve.

[Asambleja e Përgjithshme] u kërkon të gjitha shteteve të ushtrojnë udhëheqje për t'i dhënë fund të gjitha formave të dhunës ndaj fëmijëve dhe për të mbështetur avokimin në këtë drejtim në të gjitha nivelet, duke përfshirë nivelin lokal, kombëtar, rajonal dhe ndërkombëtar dhe nga të gjithë sektorët, komunitetet dhe udhëheqësit fetarë, si dhe të sektorit publik dhe privat, medias dhe shoqërisë civile.

Asambleja e Përgjithshme e Kombeve të Bashkuara, 2007, 12

Partnerët kryesorë të interesit përfshijnë:

- Qeverinë
- Shoqërinë Civile
- Organizatat ndërfaqetare
- Kombet e Bashkuara
- Median dhe
- Fëmijët

QEVERIA

Udhëheqësit fetarë shpesh janë në gjendje të marrin një rol të rëndësishëm në debatet publike, të komunikojnë dhe të angazhohen me institucionet e qeverisë në nivel lokal dhe kombëtar në mënyrë që të avokojnë për nismat e politikave publike që promovojnë të drejtat e fëmijëve. Në nivel kombëtar, kjo mund të përfshijë nivelet më të larta të udhëheqjes fetare që ndikojnë në reformën ligjore që synon zbatimin e plotë të Konventës për të Drejtat e Fëmijëve, monitorimin dhe raportimin e shkeljeve të të drejtave të fëmijëve, si dhe ndjekjen e rekomandimeve të dhunës studim.

Në nivel lokal, udhëheqësit dhe anëtarët e bashkësive fetare mund të punojnë me zyrtarët për të ndikuar në politikat dhe ligjet vendore dhe komunale lidhur me dhunën kundër fëmijëve. Pasi që shumë bashkësi fetare gjithashtu ofrojnë shërbime të drejtpërdrejta për fëmijët dhe familjet në nevojë, bashkëpunimi i tyre me ofruesit e shërbimeve qeveritare gjithashtu forcon rrjetet e referimit për fëmijët në rrezik ose të ekspozuar ndaj dhunës.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

- Si i ndjek qeveria rekomandimet e Studimit të Dhunës? Si reagon shteti në rekomandimin e Studimit të Dhunës për të ndaluar të gjitha dhunat ndaj fëmijëve?
- A ka qeveria komisionerë apo ombudsperson për fëmijë? Nëse jo, a ka plane për të emëruar një person për të avokuar për fëmijët? Cilat janë mekanizmat në fuqi për qeverinë që të marrë parasysh pikëpamjet e fëmijëve?
- Cili është mekanizmi i qeverisë për t'i raportuar Komitetit për të Drejtat e Fëmijës? A kontribuojnë komunitetet fetare në procesin e raportimit? Nëse jo, si mund të kontribuojnë në këtë proces?
- A ekzistojnë konventa ose legjislacione të tjera që, përveç Konventës për të Drejtat e Fëmijës, ndikojnë në politikat kombëtare të të drejtave të fëmijëve (p.sh. traktatet rajonale për të drejtat e njeriut si "Karta Afrikane për të Drejtat dhe Mirëqenien e Fëmijës") ?
- Në nivel lokal, cilat janë autoritetet përkatëse të ngarkuara me mbrojtjen e të drejtave të fëmijëve? Përveç organeve qeveritare, cilat grupe ekzistuese joqeveritare dhe forume do të përfitonin nga pjesëmarrja e udhëheqësve fetarë?

Sugjerime për veprim

- Pyetni se cilat veprime janë ndërmarrë nga qeveria në përgjigje të imperativit global të Studimit të Dhunës për të parandaluar dhe eliminuar dhunën ndaj fëmijëve. Aty ku janë ndërmarrë veprime drejt reformës së ligjit, pyesni se çfarë planesh ekzistojnë për arsimin publik lidhur me reformat dhe buxhetin e caktuar për zbatimin e tij.
- Bashkëpunoni me organizatat për të drejtat e njeriut, mirëqenien sociale dhe organizatat e tjera me qëllim që t'i nxisni qeveritë të bëjë një rishikim të plotë të legjislacionit të shtetit dhe të identifikojë atë që nevojitet për të ndaluar të gjitha format e dhunës kundër fëmijëve.
- Filloni ose bashkohuni me përpjekjet lobuese që synojnë zbatimin e angazhimeve të bëra në drejtim të parandalimit dhe reagimit të dhunës ndaj fëmijëve.

- Bashkohuni përpjekjeve qeveritare ose jo-qeveritare për të marrë pjesë në përgatitjen e raporteve për Komitetin për të Drejtat e Fëmijës, si dhe për shpërndarjen e rekomandimeve të Komitetit.
- Formoni ose bashkohuni me grupet e monitorimit të bazuara në komunitet për të mbledhur të dhëna për dhe për të monitoruar incidentet e dhunës dhe shkeljet e të drejtave të tjera për të ndihmuar autoritetet e ngarkuara me këto përgjegjësi.
- Mbështetni mundësitë edukative për fëmijët dhe të rinjtë për të mësuar se si qeveritë punojnë dhe si mund të kontribuojnë në reforma legjislative pozitive.

SHOQËRIA CIVILE

Shoqëria civile i referohet mbledhjes së gjerë të organizatave jo-qeveritare, vullnetare, joformale dhe formale, që ekzistojnë jashtë sferës qeveritare. Këto përfaqësojnë diversitetin e shoqërisë dhe vlerat, agjendat dhe akterët e saj, dhe si të tillë janë një komponent kyç në luftën për të drejtat e fëmijëve. Organizatat e shoqërisë civile (OSHC) luajnë një rol të rëndësishëm në dhënien e zërit grupeve sociale që mund të marginalizohen në sferën më të gjerë politike, si gratë dhe fëmijët. Në pothuajse çdo kontekst në botë, shoqëria civile ka treguar potencialin e saj për të ndikuar në ndryshimet sociale, politike dhe ekonomike në mbështetje të fëmijëve.

OSHC-të të mandatuara për të promovuar të drejtat e fëmijëve dhe mbrojtjen e fëmijëve përqendrojnë përpjekjet e tyre në avokimin dhe shërbimin e të drejtave të fëmijëve në të gjitha nivelet e shoqërisë. Ato sjellin njohuri të specializuara dhe legjitimitet social dhe kulturor për përpjekjet mbrojtëse që synojnë parandalimin dhe reagimin ndaj dhunës kundër fëmijëve. Duke u angazhuar me palët e interesuara për të transformuar qëndrimet dhe sjelljet, ato luajnë një rol të veçantë dhe kritik në riformimin e mjedisit ligjor, social dhe ekonomik për fëmijët.

Vetë komunitetet fetare janë gjithashtu anëtarë të shoqërisë civile. Ndikimi i tyre i vazhdueshëm në formësimin e vlerave dhe sjelljeve mund të përforcojë mesazhet që organizatat e të drejtave të fëmijëve sjellin në punën e komunitetit. Strukturat dhe mekanizmat e tyre për komunikim dhe mobilizim lejojnë ndërhyrje që janë më me kohë dhe me organike sesa që mund të kishin vendosur organizatat e "jashtme".

Partneritetet ndërmjet bashkësive fetare dhe organizatave të të drejtave të fëmijëve dhe organizatave mbrojtëse mund të shfrytëzojnë efektivisht potencialin dinamik të shoqërisë civile për të parandaluar dhe për t'iu përgjigjur dhunës ndaj fëmijëve.

Sugjerime për veprim

- Kontaktoni organizatat e të drejtave të fëmijëve dhe organizatat për mbrojtjen e fëmijëve për të diskutuar partneritetin në ngjarjet publike që adresojnë çështjet e të drejtave të njeriut dhe të fëmijëve, avokimin dhe ngritjen e fondeve ose aktivitete të tjera.
- Ftoni udhëheqës nga organizatat për të drejtat e fëmijëve që të flasin në evente publike në bashkësinë tuaj fetare mbi temat që lidhen me të drejtat e fëmijëve, dhunën ndaj fëmijëve dhe përfshirjen e komunitetit në parandalim.

- Siguroni përfaqësime të bashkësive fetare në forumet dhe komitetet për koordinimin e mbrojtjes së fëmijëve, duke përfshirë edhe marrjen e roleve udhëheqëse.
- Bashkëpunoni me organizatat për të drejtat e fëmijëve për të përshtatur dokumentacionin mbi të drejtat e fëmijëve në mënyra të përshtatshme kulturore dhe të shpërndarhen nëpër bashkësi fetare.

KUTIA 15. FETË PËR PAQE (RELIGJIONET PËR PAQE)

Fetë për Paqe, koalicioni më i madh dhe më reprezentativ në mbarë botën, avancojnë veprimin e përbashkët midis bashkësive fetare botërore për paqe. Të punosh për mirëqenien e fëmijëve dhe t'u sigurosh kujdes dhe mbështetje atyre, veçanërisht atyre të pambrojtur, është ndër programet e veprimit të udhëhequrs nga Religjionet për Paqe. Përmes një rrjeti dinamik që përfshin këshillat ndërfetarë, organizatat e grave dhe grupet rinore, Religjionet për Paqe po lehtësojnë bashkëpunimin në të gjithë globin për të mobilizuar dhe zgjeruar përgjigjet e komuniteteve fetare për të ofruar kujdes dhe mbështetje për fëmijët.

KUTIA 16. BASHKËPUNIMI NDËRFETAR PËR MBROJTJEN E FËMIJËVE

Rrjeti Global i Feve për Fëmijë është një rrjet ndërfetar i përkushtuar ekskluzivisht ndaj të drejtave të fëmijëve dhe çështjeve të tjera të fëmijëve. Anëtarësia dhe partnerët e saj përfshijnë një grup të ndryshëm udhëheqësish fetarë, organizata fetare që u shërbejnë fëmijëve dhe agjenci zhvillimi.

Rrjeti Global i Feve për Fëmijë zhvillon programe rajonale dhe lokale për të përmirësuar jetën e fëmijëve në Afrikë, Azinë Qendrore, Evropë, Amerikën Latine, Lindjen e Mesme dhe Azinë Jugore. Prioritetet aktuale për Rrjetin përfshijnë parandalimin dhe përfundimin e të gjitha formave të dhunës ndaj fëmijëve.

ORGANIZATAT NDËRFETARE

Shqetësimi për dhunën ndaj fëmijëve detyron njerëzit e feve të ndryshme për të krijuar një platformë të përbashkët për bashkëpunimin ndërfetar. Bashkëpunimet e tilla ndërfetare, bazuar në vlerat e thella dhe të përbashkëta, mund të jenë më të fuqishme sesa përpjekjet e grupeve të veçanta fetare që veprojnë vetëm për shkak të fuqisë sinergjike të bashkëpunimit në forcimin e angazhimit kolektiv ndaj fëmijëve.

Bashkëpunimi ndihmon bashkësitë e ndryshme fetare të përqendrohen rreth sfidave të përbashkëta dhe të përfitojnë nga përparësitë e tyre plotësuese. Po ashtu, i pozicionon ato për partneritete me institucionet laike pa i përfshirë këto institucione në avancimin e besimeve të veçanta sektare.

Sugjerime për veprim

- Forcimi i kapaciteteve të mekanizmave multi-fetarë, siç janë Këshillat Ndërfetare, për të adresuar dhunën ndaj fëmijëve. Ndërtimi në pikat e forta ekzistuese dhe të përvojës ekzistuese të grupit dhe shkëmbimi i aftësive, trajnimeve dhe burimeve.

- Të sigurojnë që udhëheqësit fetarë dhe komunitetet të kenë qasje në Studimin e Dhunës.
- Bëni ose merrni pjesë në një studim të llojeve dhe niveleve të dhunës në komunitet.
- Shprehni shqetësimin publik për dhunën ndaj fëmijëve në media dhe në diskutimet e politikave publike. Shkruani letra të përbashkëta ligjvënësve dhe shtypit.
- Ftoni zyrtarët e qeverisë të marrin pjesë në mbledhje për të diskutuar planet për parandalimin dhe eliminimin e dhunës kundër fëmijëve.

KUTIA 17. BASHKPUNIMI NDËRFETAR NË FILIPINE

Në vitin 2006 u organizua Rrjeti Ndërfetar i Fëmijëve për Fëmijët me ndihmën e UNICEF-it për të bashkuar bashkësitë e ndryshme të besimit për promovimin e të drejtave të fëmijëve dhe mbrojtjen e fëmijëve. Në të njëjtin vit, pothuajse 200 udhëheqës fetarë të besimeve të ndryshme morën pjesë në një dialog të madh të grupit të Islandës Mindanao me një fokus të veçantë në të drejtat e fëmijëve dhe perspektivat e paqes të grupeve të armatosura jo shtetërore. Fronti Kombëtar Demokratik, Fronti Islamik i Çlirimit Moro dhe Fronti Kombëtar i Çlirimit Moro morën pjesë në atë dialog, shprehën hapur qëndrimet e tyre mbi mbrojtjen e fëmijëve dhe premtuan mbështetjen e tyre për Konventën për të Drejtat e Fëmijës.

KOMBET E BASHKUARA

Kombet e Bashkuara janë një organizatë ndërkombëtare ndërqeveritare e themeluar në fund të Luftës së Dytë Botërore me një angazhim për ruajtjen e paqes dhe sigurisë ndërkombëtare, promovimin e progresit social dhe sigurimin e të drejtave njerëzore globale. Organet kryesore të KB janë Asambleja e Përgjithshme (që ofron përfaqësim në 192 Shtetet Anëtare), Këshilli i Sigurimit dhe Këshilli Ekonomik dhe Social. Këto, përveç 30 ose më shumë organizata te antaresuara që përfshijnë Sistemin e Kombeve të Bashkuara adresojnë të drejtën ndërkombëtare dhe drejtësinë, ruajtjen e paqes, mbrojtjen e mjedisit, rregullimin e energjisë dhe transportit, asistencën humanitare emergjente, shëndetin global dhe shumë çështje të tjera kritike me të cilat ballafaqohet bota sot. Si agjenci e Kombeve të Bashkuara për fëmijët, UNICEF është në ballë të promovimit dhe mbrojtjes së të drejtave të fëmijëve në të gjithë botën. UNICEF luan rolin udhëheqës në përpjekjet për të eliminuar dhunën kundër fëmijëve, duke bashkëpunuar me organet e tjera relevante të Sistemit të OKB-së, si Komisioneri i Lartë për të Drejtat e Njeriut, Organizata Botërore e Shëndetësisë dhe Organizata Ndërkombëtare e Punës.

Sistemi i OKB-së, përfshirë UNICEF-in, gjithnjë e më shumë mbështetet në partneritetet me OJQ-të dhe OSHC-të në arritjen e qëllimeve të saj në nivel ndërkombëtar dhe vendor. OSHC-të marrin pjesë në zhvillimin e politikave dhe programeve përmes konferencave dhe konsultimeve. Ato gjithashtu janë partnerë në programimin dhe ofrimin e shërbimeve brenda programeve të vendeve të agjencive të Kombeve të Bashkuara. Nga mijëra organizata të

shoqërisë civile që bashkëpunojnë me UNICEF-in, shumë prej tyre janë përfaqësues të bashkësive fetare.

Sugjerime për veprim

- Bashkëpunoni ose bashkohuni me organizatat fetare, shumëfetare dhe ndërfetare që janë të lidhura me UNICEF-in ose agjencitë e tjera të OKB-së që punojnë në çështjet që kanë të bëjnë me dhunën ndaj fëmijëve.

- Nëse ka zyrë lokale të UNICEF-it, kontaktoni atë për të diskutuar avokimin e përbashkët, mbledhjen e fondeve ose aktivitete të tjera që lidhen me parandalimin dhe reagimin ndaj dhunës ndaj fëmijëve.

- Ftoni folës nga UNICEF-i dhe organizata të tjera të Kombeve të Bashkuara për të folur me komunitetet fetare mbi temat që lidhen me të drejtat e fëmijëve, dhunën ndaj fëmijëve dhe përfshirjen e komunitetit në parandalim dhe reagime.

- Shfrytëzoni UNICEF-in dhe dokumentacionin tjetër të OKB-së dhe materialet e trajnimit për ndërgjegjësim. Punoni në bashkëpunim me UNICEF-in për të përshtatur dokumentacionin mbi të drejtat e fëmijëve në mënyra të përshtatshme kulturore për shpërndarjen brenda bashkësive fetare.

KUTIA 18: BASHKËPUNIMI NË MES UNICEF DHE UNIVERSITETIT AL-AZHAR PËR TË DREJTAT E FËMIJEVE

Universiteti Al-Azhar në Kajro dhe UNICEF bashkëpunuan për herë të parë në një informacion për mbrojtjen e të drejtave të fëmijëve dhe në mjetin e avokimit në vitin 1405 (sipas kalendarit henor (1985), me botimin e udhëzuesit "Kujdesi ndaj Fëmijëve në Islam". Njëzet vitet e ardhshme shënuan përparim të madh në evoluimin e të drejtave të fëmijëve, me ratifikimin pothuajse universal të Konventës për të Drejtat e Fëmijës dhe zhvillimet e tjera globale.

Prandaj, në vitin 1425 (hënor) (2004), UNICEF iu afrua Qendrës Ndërkombëtare Islamike për Studime dhe Hulumtime Demografike në Universitetin Al-Azhar për të rinovuar analizën e të drejtave të fëmijëve në kontekstin e Islamit. Ekspertët nga fushat e teologjisë, mjekësisë, psikologjisë, sociologjisë dhe arsimit u mbledhën për të hartuar një dokument që u diskutua më pas nga ekspertë ndërkombëtarë. Dokumenti adresoi katër tema kryesore: të drejtat e fëmijëve, shëndeti i fëmijëve, mbrojtja e fëmijëve dhe edukimi i fëmijëve. Nga këndvështrimi i praktikuesve në fusha të ndryshme, pastaj i shqyrtoi këto në kontekstin e Sheriatit dhe i mbështeti ato me vargje nga Kurani i Shenjtë dhe hadithe nga tradita profetike.

Botimi që rezulton, "Fëmijët në Islam: Kujdesi, Edukimi dhe Mbrojtja e tyre", është një mjet për teologët dhe imamët, të drejtat e fëmijëve dhe punëtorët e mirëqenies, ofruesit e kujdesit shëndetësor, edukatorët, politikëbërësit dhe të tjerët të përfshirë në promovimin dhe mbrojtjen e të drejtave të fëmijëve në Botës muslimane.

MEDIA

Puna me median mund të jetë një mjet efektiv për forcimin e ndërgjegjësimit, raportimin e abuzimeve, shpërndarjen e informacionit në një pjesë të gjerë të komunitetit dhe krijimin e një mbështetjeje më të gjerë për parandalimin dhe reagimin ndaj dhunës ndaj fëmijëve. Shumë bashkësi fetare posedojnë dhe drejtojnë lloje të ndryshme të medias dhe mund të jenë kanale shumë të rëndësishme për komunitetet fetare që të përdorin në përpjekjet e tyre për avokim dhe informim publik. Raportet e medias duhet të përqëndrohen në rezultatet pozitive të veprimeve për të adresuar dhunën ndaj fëmijëve - jo vetëm shkeljet aktuale apo fajin e drejtuar në kryerësit. Kjo është veçanërisht e rëndësishme kur trajtohen format e dhunës që kanë një shkallë të pranimit social në komunitet.

Sugjerime për veprim

- Përpiloni listën e kontakteve të medias lokale, kombëtare dhe fetare që përfshijnë radiot, televizionet, mediat e shtypura dhe internetin me qëllim të krijimit dhe promovimit të marrëdhënieve konstruktive.
- Eksploroni mënyra kreative për të përdorur në mënyrë efektive mediat për të ndikuar në politikat e qeverisë, për të informuar publikun rreth çështjes dhe për të ndryshuar qëndrimet e publikut.
- Të formoni marrëdhënie me gazetarët dhe shkrimtarët, dhe të ofroni ekspertizë për të komentuar mbi temat relevante dhe artikujt e lajmeve.
- Identifikoni procedurat për marrjen e informacionit të ngjarjes në gazeta, buletinë dhe lista të tjera. Ftoni median të mbulojë ose të sponsorizojë ngjarjet dhe shërbimet fetare.
- Tërhiqni vëmendjen ndaj nevojës për reforma për fëmijët nëpërmjet letrave të hapura për redaktorin e nënshkruar nga udhëheqësit fetarë dhe individët e shquar.
- Shkruani njoftimet e shtypit, tiparet e mendimit dhe letrat editoriale të redaktori kur ndodh diçka që lidhet me punën tuaj.
- Shpërndani lidhjet e internetit, bazat e të dhënave të informacionit dhe kontaktet me mediat me bashkësitë e tjera fetare në mënyrë që të zgjerohen rrjetet e shkëmbimit të informacionit.

Fëmijët janë të vetmit ekspertë të vërtetë në atë se si është të jesh fëmijë. Unë ju bëj thirrje që të konsultoheni me ne para se të merrni vendime që na prekin. Mos harroni se kohët po ndryshojnë. Ne jemi të rinj në një mënyrë më ndryshe sesa keni qenë ju. Ne jetojmë në një botë tjetër ne krahasim me të juajën. Për këtë arsye, kurrë nuk do të supozoni se sfidat e sotme janë të njëjta me të cilat ballafaqoheni kur ishit fëmijë. Ne kemi kompetencën që ju nevojitet. Nga pjesëmarrja jonë do të përfitojë shoqëria, jo vetëm sot, por edhe në të ardhmen tonë të përbashkët.

Camilla, nga Norvegjia, në një fjalim në vazhdim të Sesionit Special të OKB-së mbi Fëmijët në Asamblenë e Përgjithshme në Nju Jork në dhjetor 2007

FËMIJËT

Pjesëmarrja e fëmijëve dhe adoleshentëve mund të luajë një rol vendimtar në avancimin e mbrojtjes së tyre nga dhuna. Përmes pjesëmarrjes së tyre, vajzat dhe djemtë mund të nxjerrin në pah shkeljet që përjetojnë dhe ndërmarrin veprime për të parandaluar dhe trajtuar dhunën dhe abuzimin. Pjesëmarrja e fëmijëve ndërtohet mbi qëndrueshmërinë e tyre dhe mund të ndihmojë vajzat dhe djemtë në procesin e rimëkëmbjes. Pjesëmarrja gjithashtu ofron mundësi për të forcuar kapacitetet e fëmijëve dhe adoleshentëve për të mbrojtur më mirë veten, për të trajtuar diskriminimin dhe për të hyrë në mjetet për të përmirësuar jetën e tyre dhe të fëmijëve të tjerë. Përveç kësaj, marrja në konsideratë e pikëpamjeve të fëmijëve dhe adoleshentëve është e rëndësishme për të siguruar që politikat, programet dhe shërbimet përkatëse janë të përshtatshme adekuate dhe të duhura për fëmijët.

Komunitetet fetare janë shumë gjeneruese dhe janë në një pozicion unik për të promovuar pjesëmarrjen e fëmijëve duke dëgjuar pikëpamjet e tyre mbi dhunën dhe duke krijuar mundësi për t'i shprehur mendimet dhe idetë e tyre për zgjidhjet për parandalimin e dhunës. Pjesëmarrja e fëmijëve jo vetëm që lehtëson zhvillimin e tyre të shëndetshëm, por gjithashtu i bën dobi bashkësisë fetare si një teresi.

Besimi i një fëmije rritet në të njëjtën kohë sa rritet fëmija. Të rriturit që e modelojnë besimin dhe ofrojnë mundësi që fëmijët të marrin pjesë pozitivisht në një komunitet besimi ndikojnë në përfshirjen e fëmijëve në adhurim, edukim, kujdestari dhe shërbim ndaj të tjerëve. Nëse duam të rritemi dhe të ushqejmë vend-adhurimet e së ardhmes, fëmijët duhet të jenë pjesëmarrësit kryesorë.

Duke promovuar një kulturë të partneritetit në mjediset ku të rriturit kanë qenë zakonisht në pozita të pushtetit në raport me fëmijët, njohuritë dhe përvojat e fëmijëve mund të luajnë një rol të madh në identifikimin e zgjidhjeve për problemet e dhunës ndaj fëmijëve. Kjo ka implikime të veçanta për fëmijët shumë të vegjël dhe fëmijët të cilët janë të marginalizuar ose të përjashtuar nga vendimmarrja, siç janë fëmijët me aftësi të kufizuara dhe grupet e pakicave.

Kjo nuk do të thotë që fëmijët të menaxhojnë të gjitha vendimmarrjet, por që ata të jenë të përfshirë në një mënyrë kuptimplote dhe që pikëpamjet e tyre të konsiderohen me seriozitet.

Mosha e fëmijëve dhe faza e zhvillimit të tyre duhet të merren parasysh së bashku me pikëpamjet e tyre, duke siguruar kështu që fëmijët e të gjitha moshave kanë të drejtë të dëgjohen dhe të trajtohen me respekt. Duhet të inkurajohen mënyra të ndryshme të komunikimit, përfshirë përmes lojës, artit dhe mjeteve të tjera kreative.

Parlamentet, qeveritë lokale dhe organizatat fetare gjithnjë e më shumë po konsultohen me fëmijët dhe po formojnë konsulta të fëmijëve dhe panele referuese. Fëmijët që marrin pjesë dhe mësojnë të ushtrojnë të drejtat e tyre mund të ndjehen të motivuar për të dhënë kontribute të mëtejshme kuptimplote në mjediset e tyre shoqërore dhe politike.

KUTIA 19. KLUBI I FËMIJËVE NË NEPAL RRISIN NDËRGJEGJËSIMIN

Fëmijët e Klubit të Fëmijëve Bhowani në Nepalin Lindor, të cilët takohen të paktën një herë në muaj, po ndërmarrin veprime për të përmirësuar jetën e tyre duke mbledhur para nga bashkësia lokale dhe duke ndërtuar një Shtëpi të Klubit të Fëmijëve. Ata gjithashtu krijuan një bibliotekë për fëmijë atje. Nëpërmjet nxitjes së diskutimeve dhe vënies në veprim, fëmijët kanë rritur ndërgjegjësimin për të drejtat e fëmijëve në fshatin e tyre. Ata sollën çështje të ndryshme në hapje, nga regjistrimi i shkollës në rëndësinë e regjistrimit të lindjeve, vaksinimit, abuzimit të fëmijëve, martesës së fëmijëve, trafikimit të fëmijëve, dhe shëndetit dhe kanalizimeve. Fëmijët mendojnë se Klubi i tyre i Fëmijëve ka sjellë shumë ndryshime lokale. Ata kanë qenë në gjendje të shprehin pikëpamjet e tyre dhe janë njohur gjithnjë e më shumë brenda familjes dhe fshatit si njerëz me mendime dhe sugjerime të vlefshme.

Pyetje për reflektim dhe diskutim

- Çfarë veprimesh po ndërmarrin fëmijët për të ndaluar dhunën?
- Me çfarë pengesa për pjesëmarrje përballen fëmijët në bashkësinë fetare?
- Cilat janë disa nga mënyrat në të cilat fëmijët mund të përfshihen në strategjitë për adresimin e dhunës kundër fëmijëve?
- Çfarë përgatitjeje dhe mbështetjeje duhet të marrin fëmijët?
- Çfarë trajnimi është në dispozicion për të rriturit në bashkësinë fetare për të lehtësuar pjesëmarrjen kuptimplote të fëmijëve?

Sugjerime për veprim

- Të sigurohen trajnime për të pajisur të rriturit për të punuar me fëmijët dhe të rinjtë në organizata fetare në mënyra që respektojnë moshën dhe zhvillimin e fëmijëve, si dhe sigurinë dhe mirëqenien e tyre.
- Sigurohuni që të gjithë të rriturit që punojnë me fëmijët të nënshtrohen shqyrtimit, trajnimit dhe mbikëqyrjes së mbrojtjes së fëmijëve.

- Inicimi dhe mbështetja e diskutimeve në shkollat fetare, organizatat e komunitetit dhe grupet e të rinjve për eliminimin e dhunës ndaj fëmijëve. Te promovohet materiali i mbledhur për të rinjtë për Studimin e bërë për dhunën.
- Të mbështesë nismat për fëmijët që të njihen plotësisht me Konventën për të Drejtat e Fëmijës dhe të rrisin ndërgjegjësimin dhe të kuptuarit e të rriturve për Konventën.
- Ofrimi i hapësirave për fëmijët që të zhvillojnë idetë dhe aktivitetet e tyre për të adresuar dhunën ndaj fëmijëve.
- Të sigurohen dispozita për të dëgjuar përvojat, pikëpamjet dhe rekomandimet e fëmijëve të cilët janë ose kanë qenë të përfshirë në kujdesin e mbrojtjes së fëmijëve dhe / ose sistemeve të drejtësisë.

8

PËRFUNDIM

Secili prej nesh duhet të mësojë të punojë jo vetëm për veten, familjen e vet ose për kombin e vet, por gjithashtu për të mirën e të gjithë njerëzimit, përfshirë edhe fëmijët. Përgjegjësia universale është çelësi i mbijetesës njerëzore. Është garancia më e mirë për të drejtat e njeriut dhe për paqen botërore.

- Dalai Lama, në 'Një mesazh për Iniciativën Globale për t'i dhënë fund gjithë dënimit trupor të fëmijëve Raporti Global 2007'.

Dhuna ndaj fëmijëve është një realitet i papranueshëm, pavarësisht refuzimit të tij pothuajse universal nga bindjet ligjore, filozofike dhe shpirtërore të botës. Studimi i Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara mbi Dhunën kundër fëmijëve është një thirrje e qartë për përpjekje të përbashkëta dhe bashkëpunuese për të ndjekur premtimin e mbrojtjes të bërë nga Konventa për të Drejtat e Fëmijës 20 vjet më parë.

Burimet, format dhe ndikimet e dhunës janë të ndryshme, kështu duhet të jenë edhe qasjet për eliminimin e saj. Ndërsa qeveritë kanë përgjegjësinë kryesore në zbatimin e rekomandimeve të Konventës për të Drejtat e Fëmijës dhe të Studimit të Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara mbi Dhunën kundër Fëmijëve, angazhimi dhe mbështetja e veprimeve kolektive nga shoqëria civile dhe akterë të tjerë në nivel ndërkombëtar, rajonal dhe kombëtar janë vendimtare. Komunitetet fetare luajnë një rol thelbësor në mbështetjen e dialogut për mënyrën e zgjidhjes së dhunës ndaj fëmijëve, dhe në këtë mënyrë, përfshirja e tyre në masë të madhe rrit përpjekjet për të promovuar të drejtat e fëmijëve dhe për të eliminuar dhunën kundër tyre.

Deklarata e Kiotos është një hap i fuqishëm në ngritjen e themeleve të përpjekjeve bashkëpunuese nga ana e komuniteteve fetare për të adresuar dhunën kundër fëmijëve. Ky udhëzues është projektuar për të ofruar disa hapa praktik për bashkësitë fetare për të vazhduar dialogun dhe partneritin e nevojshëm për të arritur qëllimin përfundimtar të parandalimit dhe eliminimit të gjitha dhunave ndaj fëmijëve.

9

REFERENCAT BAZË

Të drejtat e fëmijëve dhe mbrojtja e fëmijëve

DOKUMENTE

Hodgkin, Rachel and Peter Newell, Implementation Handbook for the Convention on the Rights of the Child: Fully Revised Third Edition, UNICEF, New York, 2007. <http://unicef.org/crc/files/Implementantation%20Handbook%203rd%20ed.pdf>

UNICEF, Progress for Children: A Report Card on Child Protection, Number 8, September 2009, New York, 2009. http://www.unicef.org/publications/index_50921.html

United Nations General Assembly, 'United Nations Convention on the Rights of the Child', Resolution 44/25, 20 November 1989. <http://www.unicef.org/crc>

BURIMET ONLINE

Action for the Rights of Children (ARC), <http://www.savethechildren.net/arc>

ARC is an inter-agency initiative established by UNHCR and the International Save the Children Alliance in 1997 and later joined by UNICEF, the Office of the High Commissioner for Human Rights, the International Rescue Committee and Terre des Hommes. ARC provides a flexible resource of materials for training and broader capacity building activities. By engaging staff in identifying and addressing critical issues affecting children and encouraging dialogue, including with children themselves, the programme aims to be a catalyst for effective prevention and response activities. Training materials to download include a Facilitator Module focused on adult learning techniques.

Better Care Network (BCN), <http://www.crin.org/bcn>

BCN facilitates active information exchange and collaboration on the issues of child abandonment, alternatives to and standards for institutional care, and family unification. The network also advocates for technically sound policy and programmatic action on global, regional and national levels.

Child Rights Information Network (CRIN), <http://www.crin.org>

CRIN is a global network coordinating information and promoting action on child rights.

NGO Group for the Convention on the Rights of the Child, <http://www.crin.org/NGOGroupforCRN/index.asp>

This coalition of over 50 international NGOs includes many religiously affiliated groups that work together to facilitate the implementation of the United Nations Convention on the Rights of the Child. UNICEF, <http://www.unicef.org>

UNICEF is on the ground in over 150 countries and territories to help children survive and thrive, from early childhood through adolescence. UNICEF supports child health and nutrition, safe water and sanitation, quality basic education for all boys and girls, and the protection of children from violence, exploitation and abuse, and AIDS.

FEJA DHE FËMIJËT

Dokumentet

Al-Azhar University and UNICEF, *Children in Islam: Their Care, Upbringing and Protection*, New York, 2005.

Bahá'í Community of Canada, *National Plan of Action for a World Fit for Children*, 2 April 2003.

Browning, Don S. and Marcia J. Bunge (eds), *Children and Childhood in World Religions: Primary Sources and Texts*, Rutgers University Press, New Jersey, 2009.

Churches' Network for Non-Violence, *Coventry Charter for Children and Non-Violence*, Middlesex, 2006.

Churches' Network for Non-Violence, *Resources for Worship: Respecting Children*, Middlesex, 2008. Churches' Network for Non-Violence, *Respecting Children: A Handbook on Growing Up Without Violence*, The United Reformed Church, London, 2006. Dodd, Chris, 'Global progress in gaining faithbased support for law reform', *Towards the universal prohibition of all violent punishment of children*, Report of the global workshop on 'Prohibiting all corporal punishment and other humiliating punishment of children: Achieving legal reform' (Bangkok, Thailand, May 2008), Save the Children Sweden, Stockholm, 2008, pp. 66–72.

Foster, Geoff, Dr. *Study of the Response by FaithBased Organizations to Orphans and Vulnerable Children*, World Conference of Religions for Peace and UNICEF, New York, January 2004.

Hemstreet, Christy and Keith Vermeulen, *Religions, the Promotion of Positive Discipline and the Abolition of Corporal Punishment – Frequently Asked Questions*, A Position Paper, South African Council of Churches, 2007.

Muslim Parliament of Great Britain, *Child Protection in Faith-Based Environments: A Guideline Report*, London, March 2006.

National Council of Churches USA, *The Church and Children: Vision and Goals for the 21st Century*, 52 FROM COMMITMENT TO ACTION: WHAT RELIGIOUS COMMUNITIES CAN DO TO ELIMINATE VIOLENCE AGAINST CHILDREN, Policy Statement adopted by the General Assembly of the National Council of the Churches of Christ in the USA, 11 November 2004.

Olson, Kerry et. al., *From Faith to Action: Strengthening Family and Community Care for Orphans and Vulnerable Children in Sub-Saharan Africa*, Firelight Foundation, Santa Cruz, undated.

Religions for Peace, *Care, Commitment, and Collaboration: The Role of Religious Communities in Creating a World Fit for Children*, the Outcome Report of a Multi-religious Gathering on the Occasion of the United Nations Special Session on Children, World Conference of Religions for Peace, Program on Children, New York, 2002.

Religions for Peace, *Faith in Action: Working Toward the Millennium Development Goals (An Action Toolkit for Religious Leaders and Communities)*, New York, undated.

Religions for Peace, 'Multi-Religious Commitment to Confront Violence against Children' (the Kyoto Declaration), Religions for Peace VIII World Assembly, Kyoto, Japan, August 2006.

Sivaya Subramuniaswami, *Living With Siva: Positive Parenting for Hindus*, Lesson 183 Positive Discipline, Himalayan Publications, 2002.

UNICEF, Organization of the Islamic Conference, and Islamic Educational, Scientific and Cultural Organization, *Investing in Children in the Islamic World*, New York, 2005.

UNICEF, *Disciplining Children with Kindness: A Shiite Shari'a Perspective*, Tehran, Spring 2008.

Vorster, J.M., 'Protecting the Most Vulnerable', *The Ecumenical Review*, Vol. 59, No. 2–3, April–July 2007, pp. 346–362.

Wessells, Michael and Strang, Alison, 'Religion as Resource and Risk: The double-edged sword for children in situations of armed conflict', in Neil Boothby et. al.(eds.), *A World Turned Upside Down: Social Ecological Approaches to Children in War Zones*, Kumarian Press, Bloomfield, CT, 2006.

BURIME ONLINE

Arigatou International, www.arigatou.ch/en/arigatougeneva/aboutus.html

This NGO works for the empowerment of children and youth and the full implementation of the Convention on the Rights of the Child.

Child in Law, Religion and Society Program, Center for the Study of Law and Religion, Emory University, <http://<csrl.law.emory.edu/research/the-child-in-law-rellifion-and-society>>

The programme is an interdisciplinary exploration of children, with a focus on birth, naming and growth; children's rights and rites; education and formation; child abuse, poverty and homelessness; juvenile delinquency, violence, public policy responses and reforms. <http://<csrl.law.emory.edu/research/the-child-in-law-religion-and-society>>

Churches' Network for Non-Violence (CNNV), <http://www.churchesfornon-violence.org>

CNNV is a network of support, information and practical resources to assist people in churches and communities to promote positive, non-violent discipline. The website offers publications

and resources to download. Link for multi-religious organizations: Global Network of Religions for Children, This network is the only worldwide interfaith organization exclusively devoted to working for child rights and other children's issues.

Religions for Peace, www.wcrp.org

Religions for Peace is the largest global coalition of representatives of the world's great religions, dedicated to stopping war, ending poverty and protecting the earth.

United Religions Initiative, www.uri.org

This global community is committed to promoting enduring, daily interfaith cooperation and to ending religiously motivated violence. The site has links to websites for Children and Youth.

DHUNA NDAJ FËMIJËVE

DOKUMENTE

Alexandrecu, Gabriela, et. al., Ending Physical and Humiliating Punishment of Children: Making it Happen, Save the Children Sweden, Stockholm, 2005.

Committee on the Rights of the Child, General Comment No.8, 'The Right of the Child to Protection from Corporal Punishment and other Cruel or Degrading Forms of Punishment' (CRC/C/GC/8), 2006.

Council of Europe, Abolishing Corporal Punishment of Children: Questions and Answers, Council of Europe Publishing, Strasbourg, 2008.

Council of Europe, Eliminating Corporal Punishment – A human rights imperative for Europe's children, 2nd Edition, Council of Europe Publishing, Strasbourg, 2008.

Dagne, Haile Gabriel, Ethiopia: A Comparative Analysis of the Social Dynamics of Abandonment of Harmful Practices in Four Locations, Special Series on Social Norms and Harmful Practices, Innocenti Working Paper No. 2009-07, Florence, UNICEF Innocenti Research Centre, 2009.

Fountain, Susan, Our Right to Be Protected From Violence: Activities for Learning and Taking Action for Children and Young People, United Nations Secretariat, New York and Geneva, 2007.

Global Initiative to End All Corporal Punishment of Children, Global Progress Towards Prohibiting Corporal Punishment, August 2009.

Global Initiative to End All Corporal Punishment of Children, Prohibiting Corporal Punishment of Children: A Guide to Legal Reform and Other Measures, 2008.

Kwast, Elizabeth and Sophie Laws, United Nations Secretary-General's Study on Violence against Children Adapted for Children and Young People.

Pinheiro, Paulo Sérgio, World Report on Violence against Children, United Nations Secretary-General's Study on Violence against Children, United Nations Secretariat, New York and Geneva, 2006.

Save the Children, Listening, Learning, Acting: Preventing and responding to violence against children in homes and communities, Save the Children Sweden, Kathmandu, 2008.

Save the Children, Safe You and Safe Me – Violence is NOT ok, Save the Children Sweden, Stockholm, 2006.

Save the Children, Towards the Universal Prohibition of All Violent Punishment of Children, Report of the global workshop on 'Prohibiting all corporal punishment and other humiliating punishment of children: Achieving legal reform' (Bangkok, Thailand, May 2008), Save the Children Sweden, Stockholm, 2008.

Save the Children, Voices and Actions of Girls and Boys to End Violence Against Children in South and Central Asia: In preparation of the UN Study on Violence Against Children, Save the Children Sweden, Kathmandu, Nepal, 2007.

United Nations General Assembly, Fifty-first session, 'Report of the Independent Expert of the Secretary-General on the Impact of Armed Conflict on Children' (A/51/3062), 1996.

United Nations General Assembly, Sixty-first session, 'Report of the Independent Expert for the United Nations Study on Violence against Children' (A/61/299), 29 August 2006.

United Nations General Assembly, Sixty-second session, Agenda item 66(a), 'Resolution Adopted by the General Assembly on the Report of the Third Committee' (A/62/435, A/RES/62/141), 22 February 2008.

BURIME ONLINE

Classroom Management Online, www.classroommanagementonline.com/index.html

This website offers an online confidential distance learning course and professional seminar, or individual tutorial on classroom management and the preventing and handling of classroom disruptive behaviour in K12 and college classes. Also available is a book/DVD on preventing classroom discipline problems.

Global Initiative to End All Corporal Punishment of Children,

The Initiative offers links to research, legal reform and other resources. Link to positive discipline resources:

International Society for the Prevention of Child Abuse and Neglect (IPSCAN),

IPSCAN is the only multidisciplinary international organization that brings together a worldwide crosssection of committed professionals to work towards the prevention and treatment of child abuse, neglect and exploitation globally by increasing public awareness of all forms of violence against children, developing activities to prevent such violence and promoting the rights of children in all regions of the world.

The United Nations Secretary-General's Study on Violence against Children, Website for the Violence Study contains background documents, the official report presented to the General Assembly, the World Report on Violence against Children containing additional details and recommendations from the Study, and related materials.



ANEKS. STUDIMI I SEKRETARIT TË PËRGJITHSHËM TË KOMBEVE TË BASHKUARA PËR DHUNEN KUNDËR FËMIJËVE

Studimi i vitit 2006 i Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara mbi Dhunën kundër Fëmijëve është studimi i parë global që ofron një pamje të detajuar të natyrës, shtrirjes dhe shkaqeve të dhunës kundër fëmijëve.

Raporti i Studimit përcakton rekomandime të qarta për veprim për parandalimin dhe reagimin ndaj dhunës kundër fëmijëve. Eksperti i Pavarur, Profesor Paulo Sérgio Pinheiro, u emërua nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara, Kofi Anan, për të udhëhequr Studimin me mbështetjen e UNICEF-it, Organizatës Botërore të Shëndetësisë dhe Zyrës së Komisionerit të Lartë për të Drejtat e Njeriut.

Në vitin 2004, një pyetësor i detajuar u dërgua qeverive që kërkonin informacion mbi mënyrat e tyre për trajtimin e dhunës kundër fëmijëve. Më shumë se 130 vende u përgjigjën. Janë organizuar edhe një numër konsultimesh rajonale, nën-rajonale dhe kombëtare dhe takime ekspertore tematike dhe vizita në terren për të zhvilluar të dhëna dhe rekomandime për Studimin. Përveç kësaj, afër 300 individë dhe organizata nga të gjitha rajonet paraqitën raporte dhe dokumente relevante. Shumë OJQ, hulumtues, gazetarë dhe aktivistë të të drejtave të njeriut ishin të përfshirë në Studim dhe dhanë kontribute të rëndësishme.

Kryesuesi i Komitetit për të Drejtat e Fëmijës theksoi se studimi "duhet të çojë në zhvillimin e strategjive që synojnë në mënyrë efektive parandalimin dhe luftimin e të gjitha formave të dhunës kundër fëmijëve, duke përkrahur hapat që duhet të ndërmerren në nivel ndërkombëtar dhe nga shtetet për të siguruar parandalimi, mbrojtja, ndërhyrja, trajtimi, rikuperimi dhe riintegrimi efektiv "(A / 56/488, aneksi).

Rekomandimet gjithëpërfshirëse të Raportit mbi Dhunën kundër Fëmijëve:

1. Forcimi i angazhimit dhe veprimit kombëtar dhe lokal;
2. Të ndalojë të gjitha format e dhunës ndaj fëmijëve;
3. Prioritizimi i parandalimit;
4. Promovimi i vlerave jo të dhunshme dhe ngritja e vetëdijes;
5. Të rritet kapaciteti i të gjithë atyre që punojnë me dhe për fëmijët;
6. Sigurimi i shërbimeve të rimëkëmbjes dhe riintegrit social;
7. Sigurimi i pjesëmarrjes së fëmijëve;
8. Krijimi i sistemeve dhe shërbimeve miqësore për femijet.
9. Sigurimi i përgjegjshmërisë dhe ndërprerja e mosndëshkimit;
10. Adresimi i dimensionit gjinor të dhunës kundër fëmijëve;
11. Zhvillimi dhe zbatimi i mbledhjes dhe kërimit shkencor sistematik kombëtar; dhe
12. Forcimi i angazhimit ndërkombëtar.

Gjatë seancës së Asamblesë së Përgjithshme të Kombeve të Bashkuara (2007), u miratua një rezolutë që kërkonte nga Sekretari i Përgjithshëm që të emërojë një Përfaqësues Special për Dhunën kundër Fëmijëve, për një periudhë prej tre vjetësh. Përfaqësuesi Special u emërua në vitin 2009 dhe ka mandat që:

- *Të veprojë si avokat i nivelit të lartë dhe i pavarur global për të promovuar parandalimin dhe eliminimin e të gjitha formave të dhunës ndaj fëmijëve;*
- *Promovimin dhe mbështetjen, në bashkëpunim me Shtetet Anëtare, zbatimin e projektit dhe rekomandimet e studimit;*
- *Identifikimin dhe ndarjen e praktikave të mira për parandalimin dhe reagimin ndaj dhunës kundër fëmijëve;*
- *Të punoj ngushtë dhe të ketë bashkëpunim të plotë me organet dhe mekanizmat përkatës të Traktatit të Kombeve të Bashkuara, si dhe me sistemin e Kombeve të Bashkuara;*
- *Të krijojë një bashkëpunim reciprok mbështetës me shoqërinë civile, përfshirë OJQ-të relevante dhe sektorin privat, dhe të punojë për të nxitur rritjen e përfshirjes së fëmijëve dhe të rinjve në nismat për parandalimin dhe reagimin ndaj dhunës ndaj fëmijëve dhe*
- *Të raportoj çdo vit për Asamblenë e Përgjithshme, Këshillin për të Drejtat e Njeriut dhe Këshillin Ekonomik dhe Social dhe për të siguruar që ky raportim të përmbajë informacione relevante, të sakta dhe objektive mbi dhunën ndaj fëmijëve.*

Ne gjejmë konsensus të fortë nëpër traditat tona fetare rreth dinjitetit të natyrshëm të çdo personi, duke përfshirë edhe fëmijët. Kjo kërkon që ne të hedhim poshtë të gjitha format e dhunës kundër fëmijëve dhe të mbrojmë dhe të promovojmë shenjtërinë e jetës në çdo fazë të zhvillimit të fëmijës.

Deklarata e Kiotos, Fetë për Paqe, Asambleja e Tetë Botërore, Kyoto, Japoni, 2006

Religions for Peace

777 United Nations Plaza
New York, NY 10017
United States of America
Website: www.religionsforpeace.org

United Nations Children's Fund

3 United Nations Plaza
New York, NY 10017
United States of America
Website: www.unicef.org